

(ค้นฉบับ)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๗/๒๔๙๗ (สามัญ)

วัน อังคาร ที่ ๑๐ เดือน

พฤษภาคม

ชุดที่ ๑

พุทธศักราช ๒๔๙๗

หน้า	ข้อบัญญัติ	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม

วัน อังคาร ที่ ๒ เดือน

ครั้งที่ ๑/๒๔๙๗

(สามัญ)

ชุดที่ ๑

พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๔๙๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันจันทร์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๘ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว การประชุมตามระเบียบวาระที่ ๑๗๖/๑

หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ สำหรับวันที่ไม่มี

หมายเลข ๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ...

.. และร่างประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาต่อจากวันประชุมครั้งก่อน ในการประชุมครั้งก่อนนั้นได้พิจารณาดังมาตรา ๓๑ ก็ยังไม่จบ มีคุณทิม ฯ ยังข้องใจอยู่ในมาตรา ๓๑ ในวรรคที่ ๓ ในเรื่องการหักจำนวนผู้วันที่ถูกคุมขังออกจากจำนวนเงินค่าปรับ คุณทิม ฯ ไม่มา เพราะฉะนั้นต่อไปพิจารณามาตรา ๓๑ต่อไป มาตรา ๓๑ มีอะไรอีกไหมครับ นอกจากนี้ท่านผู้อื่นก็ยังค้างอยู่ ถ้าไม่มีจะได้พิจารณามาตรา ๓๑ต่อไป เพราะฉะนั้นพิจารณามาตรา ๓๑ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

๘.๕๗ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรานี้กระผมมีข้อข้องใจอยู่คนเดียวเกี่ยวกับว่าผู้กระทำความผิดหลายคน ซึ่งว่าจะลงโทษเรียงกระทงหรือว่าเรียงตามรายตัวบุคคล หรือว่าลงโทษรวมกัน โดยที่คณะกรรมการได้ตัดคำว่า เว้นแต่ในกรณีที่ถูกหมายให้ถือเอาจำนวน ขนาด หรือราคาทรัพย์สินเป็นเกณฑ์เหล่านี้ ก็อันนี้เป็นหลักกฎหมาย คือถ้าหากว่าทางกรรมาธิการรับรองได้แน่นอนว่าในการลงโทษจะไม่ได้ถือจำนวน ขนาดหรือราคาเป็นเกณฑ์แล้วกระผมก็เห็นด้วย แต่กระผมยังไม่แน่ใจว่าจะรับรองให้แน่นอนเช่นนั้นหรือไม่ เพราะบางที่อาจเกิดความจำเป็นขึ้น ซึ่งเราเคยมีกฎหมายฉบับนี้มาแล้ว อย่าง

กฎหมายอากรค่าสัตว์ เราไม่ได้ปรับเรียงตัวบุคคล เมื่อก่อนนี้ เราปรับเป็นรายตัวสัตว์ สมมติว่า
 ฆ่าโค กระบือ แล้วก็โคตัวหนึ่ง กระบือตัวหนึ่งจะต้องปรับเท่าไร เราเคยถือเป็นตัวสัตว์มาแล้ว
 แต่ว่าต่อมาโดยสภานี้ก็ยกเลิกไป นี่ก็เป็นเหตุผลของสภาในที่นั้นในการที่มีกฎหมายชนิดนี้ ผู้
 ร่างก็อาจจะมีความเห็นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นคือไปให้ทางกรมการรับรองโคหรือไม่ว่า
 จะไม่ให้เกิดมีกฎหมายชนิดดังพระราชบัญญัติอากรค่าสัตว์ขึ้นอีก ถ้าเชื่อว่าผู้ร่างจะว่าอย่างไร
 ผมคิดว่าเอาไว้กว้าง ๆ อย่างนี้ดีกว่า ตามร่างเดิมนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรมการธิการ : คณะกรรมการขอประทานชี้แจงว่า คือที่
 เราโคตัดออกนั้นไม่ได้กระทบกระเทือนกฎหมายเก่า เพราะเหตุว่ากฎหมายเก่ามีอยู่อย่างไร
 ก็คงเป็นไปอย่างนั้น และที่จะให้คณะกรรมการ รับรองกฎหมาย ภายหน้านั้นก็ไม่สามารถจะ
 รับรองได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายไทยภายหน้าอาจจะบัญญัติอย่างไรก็ได้ กฎหมายอาญานี้ไม่
 ใช้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรจะบัญญัติอย่างไร แต่ว่าที่คณะกรรมการ
 คิดเรื่องนี้ออกนั้นก็เพราะเหตุว่าการที่จะให้บุคคลรับผิดชอบร่วมกันนั้นไม่เป็นการสมควร คือ
 แต่ละคนสมควรจะรับผิดชอบเป็นส่วนสัก แล้วศาลก็พิจารณาในการลงโทษปรับนั้นว่าควรจะ
 พิจารณาอย่างไร ซึ่งอาจจะไม่เท่าเทียมกันได้ การที่ให้รับผิดชอบร่วมกันในค่าปรับนั้นก็
 หมายความว่าคนมั่งมี มีเงินก็ไปใช้แทนคนจนได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ไม่เป็นการสมควร เพราะ
 ฉะนั้นใครผิดเท่าใดก็ควรจะต้องรับโทษปรับเท่านั้น และในเรื่องนี้เองจะเห็นได้ว่า คือวรรค
 ๒ เราก็มีข้อไข คือว่าให้ร่วมกันปรับ แต่ว่าวิธีที่ระยะเวลาที่จะชั่งน้ำหนักปรับนั้นต้องแยกกัน
 ชั่ง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็ได้ไปเทียบดูแล้ว ก็เห็นว่าควรที่จะไปบังคับให้บุคคลรับ
 รับผิดชอบร่วมกันในค่าปรับนั้นไม่ควรจะเป็นหลักทั่วไป ส่วนสภาผู้แทนราษฎรนี้จะมีผู้ชี้ไว้เป็น
 อย่างไม่พิเศษอย่างหนึ่งได้ เช่น เรื่องอากรค่าสัตว์หรืออะไรก็ตามแต่สภานี้ เพราะว่า เป็น
 เรื่องของสภา แต่กรรมการเห็นว่าไม่สมควรจะวางไว้เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไป จึงได้ตัดออก

สภาผู้แทนราษฎร ๑๔/๑๕ ส.

เขียน

๒/๑

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓

๑๐.๐๐ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระบอง) : คำว่า "ใน" ที่กรรมาธิการตัดไป ผม
ขอคงไว้ตามเดิม เพราะว่าตามมาตรา ๓๐ ก็คือ มาตรา ๔๑ ก็คือ มาตรา ๔๔ ก็คือ มาตรา ๕๐
ก็คือ มาตรา ๕๑ ก็คือ ใจคำว่า "ใน" ทั้งนั้น ~~ที่ตัดทิ้ง~~ ในการตัดในการลดโทษในการอะไร
พวกนี้ คือถ้าหากว่าเขียนไว้เฉย ๆ อย่างนี้ไม่มีกิริยา มีแต่ประธานเฉย ๆ ขอให้เป็นอย่างเดียวกัน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ คำว่า "ใน" ที่คณะ
กรรมาธิการตัดออกเสีย ต้นของมาตราที่ว่า "ใน" คงให้มีไว้ กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ต่อไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ ทวิ

มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ ~~มาตรา ๓๗~~ ส่วนที่ ๒ วิธีการเพื่อความปลอดภัย มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕

๑๐.๐๒ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตราที่ทางกรรมาธิการแก้ไขแล้วก็ทำให้ผิดไป
จากหลักเดิมหลายประการ คือตั้งแต่เดิมมานั้นในการที่ศาลจะสั่งให้ผู้กระทำความผิดให้ทำทัณฑ์บน
ไว้ นั้นโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าศาลจะลงโทษผู้ใดหรือไม่ แต่ว่าเมื่อกรรมาธิการแก้แล้วเป็นอันได้
ความว่าถ้าศาลไม่ลงโทษผู้ถูกฟ้องเท่านั้น ศาลจึงจะสั่งให้ทำทัณฑ์บนไว้ ถ้าในกรณีที่ลงโทษผู้ถูก
ฟ้อง ~~ไม่ทำทัณฑ์บน~~ ทัณฑ์บนนี้ผิดจากหลักเดิม ผมไม่เข้าใจเหตุผลว่าทำไมกรรมาธิการถึงได้แก้แบบนี้
เพราะว่าในบางกรณีนั้นโทษเพียงเล็กน้อย แม้ศาลจะลงโทษไปแล้ว แต่ว่าถ้าหากศาลเห็น
ว่าผู้กระทำความผิดนั้นมีปฏิกริยาหรือมีท่าทีว่าจะกระทำความผิดเกิดขึ้นอีก ศาลจะเรียกมาทำ
ทัณฑ์บนไว้ก็ได้ ตามกฎหมายเดิมเราบัญญัติเป็นอย่างนั้น และร่างเดิมก็บัญญัติอย่างนั้น ผมคิดว่าดีกว่า

นายหุศ ส่องอุทัย กรรมการ : คำผิดไต่แก้แล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ไม่ได้ไปดู คือได้พิมพ์ไว้ในโรเนียวแล้ว ๆ ที่ท่านสงสัยนั้นก็ขอเป็นขึ้น อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าในพรรค
 แรกนั้นกรรมการได้เค็มขึ้นใหม่ เพราะเหตุว่ามันไม่เป็นความผิดเช่น ในเวลาทำขึ้นก็กินไป
 เจอะคนมีส่วน มีไฟฉายมีอะไรต่าง ๆ ไปแอมก่อนอยู่ในประชุมบ้านผู้หนึ่งอย่างนี้ กรรมการก็เห็น
 ว่าควรจะให้ฟ้องโดยเฉพาะได้ แล้วเรื่องนี้ก็รับกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเรา
 ได้เค็มไปว่า ให้ดูคือเหมือนเป็นความผิดอาญา เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ดู คือ
 ข้อความรับกัน คือเราได้เค็มไว้ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา สำหรับมาตรา ๔๕
 คือมีกรณีสองกรณี กรณีหนึ่งไม่เป็นความผิดเลย แต่ว่าสงสัยว่าจะเกิดเหตุร้ายจริง ๆ เช่นไปพบ
 ในเวลาทำคืนก็ให้ฟ้องได้ ส่วนอีกกรณีหนึ่งนั้นเป็นเรื่องฟ้องในเรื่องอื่น เช่นฟ้องฐานพยายามฆ่าคน
 ตายหรืออะไรต่าง ๆ ศาลเห็นว่าเรื่องไม่ถึงพยายามฆ่าคนตาย แต่ว่าน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดมี
 อันตราย ศาลก็ใช้ให้เรียกทัณฑ์กันได้ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเห็นว่าชัดขึ้น ขอเป็นขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คอไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ในมาตรานี้มีคำอยู่สองคำ คือ
 อันตรายกับภัยอันตรายโดยกรรมการจะแก้ ขอให้แก้เป็นภัยอันตรายทั้งสองคำตามร่างเดิม
 ประเด็นศาลจะคงแปลความว่าอันตรายกับภัยอันตรายต่างกันอย่างไร

นายหุศ ส่องอุทัย กรรมการ : ขอขอบคุณมาก เพราะฉะนั้นบรรทัดที่สอง
 ขอแก้อันตรายแก้เป็นภัยอันตราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันตรายแก้เป็นอะไร

นายหุศ ส่องอุทัย กรรมการ : อันตรายแก้เป็นภัยอันตราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๔๕ บรรทัดที่สอง มีผู้ขอให้แก้ไข
คำว่า คำว่าอันตราข เป็นภยันตราข กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ว่าเป็นว่าแก้คำว่าอันตราขเป็นภยันตราข
หรือไม่

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๔๗ นี้ผมยังสงสัยที่กรรมาธิการไปแก้
คำว่า "จะต้องรับโทษ" เป็น "รับผิด" ผมยังสงสัยว่ากรรมาธิการมีความประสงค์อย่างไร ว่า
แตกต่างกันอย่างไร คำว่า "รับโทษ" กับ "รับผิด" นี้ข้อหนึ่ง แล้วอีกข้อหนึ่งนั้นกรรมาธิการมาแก้
"ฐานะ" เป็น "ภาวะ" ซึ่งแต่ไหนแต่ไรมาแล้วเราเข้าใจกันดี คำว่า "ฐานะ" อย่างกรณีกระทำ
ความผิดโดยประมาทนี้ต้องคำนึงถึง "ฐานะ" ของบุคคล ตามร่างเดิมก็ใช้คำว่า "ฐานะ" ว่าการ
กระทำโดยประมาทได้แก่การกระทำความคิดที่มีใจด้วยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัด
ระวังซึ่งบุคคลในฐานะเช่นนั้น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราอะไรนี้ คุณพูดมาตลอดอะไร

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๕๗ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ถึง คอไป

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ขอโทษครับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๗ ทวี กรรมาธิการเพิ่มขึ้น มาตรา
๔๕ ส่วนที่ ๓ วิธีเพิ่มโทษ ลดโทษ และการรอกการลงโทษ มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓
มาตรา ๕๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๕๔ นี้ความจริง กรรมาธิ-
การไม่ได้แก้ แต่ว่ามีคำหนึ่งซึ่งคงจะพิมพ์ผิด คือว่า "ถึงสภาพความคิด" ในบรรทัดที่ ๒ นี้มันควร

๓

จะเป็น "หรือ" เพราะว่า "ถึง" คำนี้มีอยู่แห่งเดียว ถ้ามีสองแห่งคงมี "หรือ" นำ ไม่มี "หรือ" หมายความว่า "ถึง" นี้ต้องเป็น "หรือ"

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ผู้ที่เสิร์ฟถูกต้องแล้ว ขอแก้คำนั้น "ถึง" เป็น "หรือ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๕๕ นี้ผู้ที่ยกข้อให้แก้คำว่า "ถึง" เป็น "หรือ" ตรงไหน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คืออย่างนี้ครับ บรรทัดที่ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ - ๖ "อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นหรือสภาพความผิด" "ถึง" นี้ขอลกเป็น "หรือ" ที่ "ถึง" แก้เป็น "หรือ" อ่านว่า "อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นหรือสภาพความผิดหรือเหตุอื่น"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บรรทัดที่ ๒ จากกลางขึ้นมาหรือที่แก้ "ถึง" เป็น "หรือ" กรรมการยอมรับ คงให้แก้ได้ ต่อไป

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ผมขอแก้อีกแห่งหนึ่ง คือว่าเราได้เปลี่ยนใหม่ ว่า "ส่วนหนึ่งส่วนใด" เป็น "อย่างหนึ่งอย่างใด" เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๕ คำที่ว่า "ข้อหนึ่งข้อใด" ในหน้า ๒๐ บรรทัดที่ ๑๖ "ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อใดข้อหนึ่ง" นั้นขอแก้เป็น "ข้อหนึ่งข้อใด" หน้า ๒๐ บรรทัดที่ ๑๖ "ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อใดข้อหนึ่ง" นั้นขอแก้เป็น "ข้อหนึ่งข้อใด"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กลับความใช่ไหมครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ขอกลับความ "ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อใดข้อหนึ่ง" นั้นขอแก้เป็น "ข้อหนึ่งข้อใด" ให้หมด คือในร่างประมวลนี้ อย่างหนึ่งอย่างใด แก้วก็ส่วนหนึ่งก็ส่วนใด เอาที่ "หนึ่ง" อยู่หน้า เอา "ใด" ไปอยู่ข้างหลัง

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๔ ความรับผิดชอบในทางอาญา มาตรา ๕๗

นายสุวัช ฟิล์ม (ขอนแก่น) : มาตราใหม่ใช้คำว่า "บุคคลซึ่งกระทำผิด
จักต้องรับโทษก็ต่อเมื่อใดกระทำโดยเจตนา" แต่ว่ากรรมาธิการมาแก้ไขความเป็นว่า "บุคคลซึ่ง
กระทำผิดจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อใดกระทำโดยเจตนา" ผมจึงสงสัยว่า คำว่า "รับโทษ" กับ
"รับผิดชอบ" นี้มีความหมายต่างกันอย่างไร แล้วกรรมาธิการอาศัยเหตุผลอย่างไร จึงได้แก้แบบนี้ นี้
อันหนึ่ง และอีกอันหนึ่งนั้นก็คือกรรมาธิการไปแก้ "ฐานะ" เป็น "ภาวะ" ซึ่งผมได้เรียนแล้วว่า
"ฐานะ" นี้เป็นที่รู้เข้าใจกันดีในกฎหมายเก่า ซึ่งเราใช้กันมาว่าบุคคลในฐานะเช่นนั้นเช่นนี้มัน
หมายถึงตำแหน่ง หมายถึงเหตุต่ออะไรต่ออะไรอย่างนี้ อย่างฐานะของหมอ หรือฐานะของผู้ขับรถ
จะต้องระมัดระวังหรือไม่ระมัดระวังอย่างไร เป็นกระทำโดยประมาท อย่างนี้เราเคยใช้ "ฐานะ"
มาแล้ว ที่ทางกรรมาธิการมาแก้จาก "ฐานะ" เป็น "ภาวะ" อย่างกระชดๆ อย่างนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : เหตุผลที่กรรมาธิการแก้มาตรา ๕๗ บรรทัด
แรกจากคำว่า "รับโทษ" เป็น "รับผิดชอบในทางอาญา" นั้น เพราะหมวดที่ ๔ พูดถึงความรับผิดใน
ทางอาญา เพราะฉะนั้นก็ต้องแสดงให้เห็นว่าความรับผิดทางอาญาอยู่ที่ไหน แล้วตรงกับภาษาฝรั่ง คือ
ที่ ไลเบิล (*liable*) คือเป็นความรับผิด เพราะฉะนั้นในการแก้ก็จะต้องใช้คำที่
ให้ เป็นระบบว่าเมื่อเราพูดถึงหมวดความรับผิดในทางอาญา เราก็พูดถึงความรับผิด ส่วนโทษนั้น
ศาลอาจจะไม่ลงก็ได้ เพราะเหตุว่าอาจจะมีการรอกการลงโทษ กรรมาธิการก็เห็นว่าดีกว่าส่วนเหตุผล
เหตุผลที่แก้ "ฐานะ" เป็น "ภาวะ" นั้น เพราะว่าเราได้ใช้ไปหลายแห่งในประมวลกฎหมายอาญา
ก็ต้องเพื่อความสวยงาม นอกจากนั้นฐานะเวลานี้เราพูดไปคล้าย ๆ ในทางทรัพย์สิน คนที่ฐานะดี คน
ที่ฐานะไม่ดีอะไรต่าง ๆ แต่ "ภาวะ" นั้นหมายถึงสภาพ คือสภาวะ ก็หมายความว่า ภาวะ คือ
สภาพที่อยู่ในขณะนั้น จะเป็นอย่างไร นี้ก็เกี่ยวกับว่าความระมัดระวังของบุคคลนั้นอาจจะแตกต่างกัน

๓

เท่าที่บุคคลจะอยู่-ในภาวะอย่างไร เช่น ในความตื่นเต้นตกใจคนก็จะระมัดระวัง โดยผลกว่าที่อยู่
ในภาวะปกติ แต่ฐานะเวลานี้เราใช้ใบของที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินเสียแล้ว

๑๐.๑๕ ๓. นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับข้อแรกที่กรรมการได้ชี้แจงมานั้น จะให้ผมลงใจสนิทก็ไม่สนิทอยู่ครับ เพราะว่าเหตุผลที่ใหม่นี้ก็เพียงแต่ว่าให้คล่องจงหรือว่าให้เข้ากันได้กับคำว่าความรับผิดชอบในทางอาญาเท่านั้น แต่ว่าในหมวด ๔ นี้ว่าด้วยความรับผิดชอบในทางอาญาไม่ได้ออกเกี่ยวกับเรื่องความผิดอย่างเดียว พูดเรื่องโทษด้วยเหมือนกัน เช่นอย่างมาตรา ๕๕ ทวิ ถ้าผลของการที่กระทำความผิดได้-ทำให้ใหญ่กระทำลงได้รับโทษหนักขึ้นอย่างนี้ก็ว่าถึงเรื่องโทษเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านกรรมการให้ไปเมื่ออื่นผมก็ไม่ค่อยเลื่อมใสเสียแล้ว แต่เอาละถ้าย่านไป แต่ที่นี้มาพูดถึงเรื่อง "ฐานะ" ๆ นี้ผมเห็นจะขอมไม่ได้ คือ "ฐานะ" มันหมายความว่ากว้างไม่ใช่เฉพาะถึงความเฉพาะถึงว่าคนร้ายหรือคนจนหรือชั้นของบุคคลหรือตำแหน่งของบุคคลเท่านั้น หมายถึงเหตุด้วย ไม่ใช่เปิดปัญหากรรมก็ให้หมายถึงเหตุด้วย ที่นี้ภาวะหมายถึงความเป็นหรือความปรากฏ ที่นี้คำว่าที่ใช่กัน ถ้าใช่ประกอบกับสิ่งที่มีตัวมีตนเราใช้ "ฐานะ" ได้ ไม่ควรใช้ "ภาวะ" ๆ ควรใช้สิ่งที่มีตัวคนอย่างภาวะแห่งจิต อย่างนี้ได้หรือปกติภาวะ ภาวะที่ไม่ปกติอย่างนี้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นถ้าจะใช้ภาวะอย่างนี้สุดที่จะ "สภาพ" ถูกต้องกว่า "สภาพ" หรือ "สภาวะ" มีค่าเท่ากันกับฐานะ อันนี้ขอมไม่ได้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คือว่าในเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ว่าตัวคน บุคคลอยู่ใน "ภาวะ" คืออยู่ในสภาพไม่มีตัวคน กรรมการนั้นในเรื่องนี้ตัวคนเช่นมาตรา ๕๕ เราก็ใช้คำว่า "ฐานะ" ของบุคคล แต่ในเรื่องนี้ไม่มีตัวคน คือคนอยู่ในภาวะอะไร ภาวะถูกเงินภาวะต้นเตนตกใจเป็นเรื่องที่ไม่มีตัวบุคคล ก็ความเห็นตรงกันแล้วก็ขอให้ถือหลักนี้ตลอดไป ขอยืนยัน

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ไม่ใช่เกี่ยวเช่นนั้น ท่านประธานฯ อันนี้เกี่ยวกับบุคคล คือเกี่ยวกับฐานะของบุคคลอยู่ในเหตุการณ์อย่างใดที่ที่เดียวคือคำว่า "ฐานะ" ไม่ได้หมายถึงชั้นอย่างที่ผมได้เรียนแล้ว หมายถึงเหตุด้วย ผมยกตัวอย่างอย่างคนชั้นรดยนส์ไป เขาอยู่ในฐานะเป็นคนชั้นหรือคนชั้นไปเฉย ๆ คนชั้นรดยนส์กับคนชั้นอยู่ในฐานะ-ต่างกันท่านประธานฯ เป็นอย่างนี้ หรือหมอบเป็นอย่างนี้กับคนไปคุมหมอบ เวลาทำการฆ่าตัดอย่างนี้ ใครอยู่ในฐานะอย่างไร หมอบต้องอยู่ในฐานะแห่งหมอบ ต้องใช้ระมัดระวังในการฆ่าตัด ถ้าทำให้คนตายโดยประมาทก็มี

ความผิดฐานประมาท แต่คนอยู่ในฐานะอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่อยู่ในภาวะ อยู่ในฐานะของคนดู
อีกอันหนึ่งอยู่ฐานะของหมอหรือคนคนหนึ่งอยู่ในฐานะคนขับ ความระมัดระวังคงใช้ต่างกัน ตาม
ประธานฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับในมาตรา ๕๗ วรรคที่ ๔ คณะกรรมการ
ได้แก่ "ฐานะ" เป็น "ภาวะ" มีผู้เสนอคัดค้าน กรรมการยังยืนยันอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จะขอให้ประมุขวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรคือกรรมการ แก่ "ฐานะ" เป็นภาวะ ผู้ใดเห็นควรคง
เดิมไม่ควรรใช้ฐานะอย่างที่ผู้แปรญัตติหักทวง โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือเป็นอย่างไรที่กรรมการ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

๑๐.๑๕ น. นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ในมาตรา ๕๗ นี้ ทางกรรมการได้
มีการแก้ไขเพิ่มเติมลงไปเป็นอันมาก แต่โดยเฉพาะขอประธานโฆะ ที่ข้ามมานิดหนึ่งคือในวรรค ๓
ปรากฏว่ากรรมการได้เพิ่มลงไปสองข้อบรรทัดใจความว่า "ถ้าผู้กระทำมิได้หรือขอเท็จจริงอันเป็น
องค์ประกอบของความผิดจะถือว่าผู้กระทำประสังข์ค่อผลหรือยอม เล็งเห็นผลของการกระทำนั้น
มิได้" ปัญหานี้เป็นเรื่องซึ่งไม่มีในกฎหมายเดิม และร่างเดิมก็ไม่มี เป็นเรื่องใหม่และยังมีความ
ข้องใจอยู่เป็นอันมาก แต่ก่อนที่เจ้เจ้งนั้นก็ใครจะขอให้ทางกรรมการ ได้เจ้งให้ละเอียดสัก
นิดหนึ่งมีความมุ่งหมายประการใด อาจจะเป็นอันว่าบุคคลใดจะอลงความไม่รู้อของกฎหมายมาแก้
ตัวทางอาญาได้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการได้แก้ไขมาตรานี้ก็เนื่องจากว่า
ในเวลาถึงไม่มีหลักนี้ในกฎหมายปัจจุบัน แต่เมื่อได้รับกันทั่วไปในศาลยุติธรรมว่าความสำคัญผิดใน
ข้อเท็จจริงนั้นเป็นข้อแก้ตัวได้ อย่างผมไปรับประทานอาหาร เลี้ยงในภัตตาคารหยิบหมวกคนเดินผิด
มาอย่างนี้ ผมก็ไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์ เพราะเหตุว่าผมสำคัญผิดว่าหมวกของผู้อื่นเป็นหมวก

ของผุ้เอง คือรายชื่อดี/ให้แก้ตัวได้และได้ยอมกันมาตลอด แต่เมื่อร่างประมวลกฎหมายอาญานี้ขึ้นเราก็ก็นึกว่าควรที่จะแสดงในที่ใดที่หนึ่งที่จะบอกความสำคัญในข้อเท็จจริงนั้นแก้ตัวได้เราก็ก็นึกขึ้นให้ตรงกับวรรคสองซึ่งวรรคสองนั้นเราอธิบายว่าการกระทำโดยเจตนาในที่แก้การกระทำโดยรูสำนึกตัวในการที่กระทำ และในขณะที่เกี่ยวกับผู้กระทำประสงค์คือผลหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น เราก็ก็นึกเขียนวรรคสาม เช่นสมมติว่าคนเห็นพุ่มไม้ไหว ๆ นึกว่าเป็นผีเง็งยิงไป กลายเป็นถูกคนตาย อย่างนี้เราก็ก็นึกว่าอย่างนี้เขาไม่รู้อะไรจริงแล้วเขาก็ไม่มีประสงค์คือผลคือการฆ่าคนตายหรือยอมเห็นผลของการฆ่าคนตาย เราก็ก็นึกโทษเขาฐานฆ่าคนตายโดยประมาทอย่างนี้/ก็/ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่คงงาม

๑๐.๒๒ น. นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ความที่ท่านอาจารย์คือคเตอร์หยุด ได้ชี้แจงมานั้นมันออกไม่ตรงกับตัวหนังสือซึ่งได้เขียนไว้ดูเป็นอันมาก คือความจริงเมื่อได้ฟังคำอธิบายแล้วความเข้าใจเดิมซึ่งได้อ่านแล้วไม่ตรงกัน ขอให้ที่ประชุมลองได้วินิจฉัยข้อความที่ว่าในเบื้องต้นนั้นจะเห็นได้ว่ามาตรานี้ได้วินิจฉัยถึงปัญหาเรื่องการกระทำโดยเจตนาและยังมีวรรคที่ว่านี้ได้กล่าวไว้ว่าถ้าผู้กระทำผิดมิได้รู้อะไรจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์คือผลหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้ ข้าพเจ้าคิดว่าข้อความดังกล่าวนี้กับตัวอย่างที่ท่านอาจารย์ได้ชี้แจงมานั้นไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น และถ้าหากเป็นอย่างท่านอาจารย์ว่า ปัญหาที่ว่าบุคคลใดไปรับประทานในภัตตาคารแล้วหยิบหมวกของคนอื่นมาโดยเข้าใจผิดคิดว่าหมวกของตน มันไม่มีความผิดนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีความผิดอยู่แล้ว มันขาดเจตนาอยู่แล้วจะมาได้ไว้เพื่อประสงค์อะไร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีเหตุผล

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คือว่าไม่ใช่เจตนาอยู่แล้ว เป็นแต่หลักกฎหมาย หากได้เขียนไว้ในที่แห่งหนึ่งแห่งใดไม่ มาตรานี้ต้องการที่จะเขียนว่าไม่ต้องการเจตนา เพราะเหตุว่าเจตนาจะมีได้ก็ประสงค์คือผลหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น เมื่อมาตรานี้บอกว่าการสำคัญในข้อเท็จจริงแล้วจะถือว่าประสงค์คือผลหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้ก็ตรงกับอย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติว่า คือว่าถือว่าไม่มีเจตนา ส่วนจะประมาทหรือไม่ก็ว่าเป็น

อีกเรื่องหนึ่ง และที่ท่านบอกว่าไม่ตรงกับข้อชี้แจงของฉ. ก็ขอเรียนว่าตรง เช่นอย่างการฆ่าคน
 ตาย ก็มี ๑. ฆ่า ๒. บุคคล ๓. เจตนา ที่นี้เราสำคัญว่าสิ่งที่เรายังเป็นอันถึง การที่เรา
 ไม่รู้ว่าเป็นคนนั้นก็ประกอบของความผิด เมื่อเวลานี้ว่าเป็นอันถึงเรายังไปอย่างนี้ เราก็
 ถือว่าไม่ประสงค์ก่อผล หรือยังผลถึงเห็นผลของการกระทำนั้น ก็ไม่เอาผิดฐานฆ่าคนตาย แต่ว่า
 จะเอาผิดฐานฆ่าคนตายโดยประมาท ควรจะรู้แล้วพบไม ไหว ๆ อาจจะมีคนก็ได้ อย่างนี้รู้ดีกว่า
 ไตชี้แจงตรงแล้ว ขอยืนยัน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร . มาตรการ ๕๔ มาตรการ ๕๕ ทวิ มาตรการ ๕๕ มาตรการ

๕๕ ทวิ มาตรการ ๖๐

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๒๐ บรรทัดสุดท้ายนี้ควรจะ
เติมคำว่า "เพียงใด" ลงหน้าคำว่า "ก็ได้" เพราะที่เราได้เติมไว้ในมาตรา ๒๕ แล้ว
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณควรจะบอกบรรทัดบอกวรรคด้วย

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : คือบรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๒๐ คือ
แก้ไม่หมด หมายความว่า ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด
ก็ได้ เติม "เพียงใด" อีกตัวหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๕

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๒๐ มีผู้ทักขอให้เติมคำว่า "เพียง ...
ลงระหว่างสุดท้าย "นั้น" ความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เติม "เพียงใด" กรรมการไม่ขัดข้อง
เป็นอันว่าเติมได้ ต่อไปเลขาธิการ ฯ อาน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๒๐ ก็เช่นเดียวกัน คือว่าต้องเติม
สำหรับความผิดนั้นเพียงใด ได้ท้ายมาตรานั้น มิฉะนั้นจะไม่เป็นแบบเดียวกัน อันนี้ขาคหลายคำ
สำหรับความผิดนั้นเพียงใด เติมหน้า "ก็ได้" ในบรรทัดสุดท้าย มาตรา ๒๐ บรรทัดสุดท้ายครับ
คือว่าเขียนให้เหมือนกับมาตรา ๒๐ แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิด
นั้นเพียงใดก็ได้ ก็เหมือนกับมาตรา ๒๐ แล้วก็เหมือนกับ ๒๕ แล้ว ๒๗ ซึ่งกรรมการแก้ไข
ไว้แล้ว

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง เป็นความสวยงาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๒๐ วรรค ๒ มีผู้ทักว่าควรจะเติมคำว่า
"เพียงใด" ระหว่างคำว่า "ไว้ก็ได้" เป็น "ไว้เพียงใดก็ได้" กรรมการไม่ขัดข้อง เป็นอันว่าให้
เติมได้ เต็มคุณเสวตร์ ฯ ที่เติมนะเติมมาตรา ๒๐ วรรค ๒ เติมคำว่า "เพียงใด" เท่านั้น
ใช่ไหม หรือเติมคำอื่นอีกด้วย

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : เติมบรรทัดสุดท้ายว่า สำหรับความผิดนั้น

เพียงใด ลงหน้าคำว่า "ก็" ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคิมคำว่า ไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
ใช่ไหมครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการไม่ขัดข้อง เป็นอันว่าให้เคิมได้ ค่อยไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : นี่ก็เหมือนกัน คือว่า ที่ตัดไม่ตัด แล้วก็

เคิมคำว่า "เพียงใด" ลงไปในท้ายมาตรา ให้เหมือนกันกับมาตรา ๕๑ หรือ ๕๐

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๒ นี้ กรรมการไปตัดคำว่า สำหรับความผิด
นั้น ออกเสียแล้วนี่ เพราะฉะนั้นคงไม่ตัดใช่ไหมครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คงไม่ตัด แล้วเคิมคำว่า "เพียงใด" ให้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า สำหรับความผิดนั้น คงเอาไว้ แล้วเคิมคำว่า
"เพียงใด" ลงไปด้วย กรรมการไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าให้เคิมได้ ค่อยไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๕๓ นี้ กรรมการได้แก้ไข

แต่ว่าอาจจะพิมพ์ผิด คือเคิม "ซึ่ง" อีกตัวหนึ่ง แต่ความจริง ซึ่ง ไม่ต้องเคิม เพราะว่า

ภยันตรายที่ใกล้จะถึง มีไว้ในมาตรา ๕๔ แล้ว ตามร่างเคิมแล้วอนุมาตรา ๒ แล้วได้ ซึ่ง

เข้าไป ซึ่ง ความจริงไม่ต้องใส่ ขอคัดออก

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ถูกแล้วครับ คำแก้คำผิดผิดไป คือว่าไม่มี ซึ่ง
ไปใส่ ซึ่ง เข้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นครับ อนุมาตรา ๒ หรือครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ครับ คือมาตรา ๕๓ อนุมาตรา ๒ อ้าวว่า

เพราะเพื่อตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากภยันตรายที่ใกล้จะถึง ที่มิใช่แก้คำผิดไปมีคำว่า ซึ่ง
สั้นเข้าไป ขอประทานโทษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่เข้าใจ แก้อย่างไร

นายชัชวาลย์ อินทพันธ์ กรรมการ : คือในตัวอย่างนี้ถูกต้องแล้ว ที่นี้ยังเอ๋ยไปแก้
คำผิดที่กรรมการให้ไปนั้นนะ ไปเติมคำว่า ซึ่ง เข้าไปอีก เลยผิดไป เราพูดถึงว่า ไปแก้
คำผิดที่มันมีคำว่า ซึ่ง นั้นเอาออกเสีย ถ้าหากท่านที่ไม่มีไปแก้คำผิดไม่ต้องเกี่ยวของก็ได้ ถือตาม
ร่างนี้ก็แล้วกัน ถ้ามีไปแก้คำผิดขอได้โปรดแก้ไปแก้คำผิดนั้นเอา ซึ่ง ในไปแก้คำผิดออก

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗
มีการแก้ไข

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : มาตรา ๖๗ ขอแก้หน้าย่อ คือวรรค ๒ ความผิดตั้ง
ระบุมานี้ ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุบพารา คำว่า "บุบ" นั้น ตัว พ สะกด ได้ตรวจรู้ฟุ้งไป
ขอประทานโทษด้วย คือเป็น บุพพการี คง พ สองตัว แต่ก็เป็นวรรคที่ ๒ นั้นเองก็ต้องแก้
อย่างที่คุณเสวตร์ ฯ ได้เสนอไว้แล้ว คือว่า น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ
เอาไม่ยอมออก เติมคำว่า "เพียงใด" หน้าคำว่า ก็ได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข

๑๐.๓๓ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับกฎหมายอาญานี้บางที่กระผมอาจจะหักผิด
หักถูกไปก็ได้เกี่ยวกับการแก้คำผิด ถ้าเผื่อว่ามันผิดเกี่ยวกับในคำว่าการแก้คำผิดแล้วก็ขอขยับด้วย
ที่นี้โดยเฉพาะมาตรา ๖๕ นี้ ตามร่างเดิมว่า เด็กอายุยังไม่เกิน ๗ ปี ไม่มีความรับผิดชอบทางอาญา
แต่ทางกรรมการมาแก้ว่า เด็กอายุไม่เกิน ๗ ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด
เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ กระผมเห็นว่าร่างเดิมนั้นดีกว่า คือเด็กที่ไม่เกิน ๗ ปีนี้อยู่ในเกณฑ์ได้รับ
ยกเว้น คือไม่ต้องรับผิดใด ๆ ทั้งสิ้น แตกต่างกับมาตรา ๗๐ ในอันที่ต่อมา หมายถึงเด็กที่เกิน
๗ ปีขึ้นไป หรือบุคคลที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ อย่างนี้อาจจะต้องมีความผิด แต่ไม่ต้องรับโทษสำหรับคดี

แต่ไม่ต้องรับโทษสำหรับเด็กที่เกิน ๘ ปีไปหรือผู้ใหญ่ แต่เด็กที่ไม่เกิน ๘ ปีนี้ตามกฎหมายนี้
 ไม่ให้ความรับผิดชอบ คือการกระทำใด ๆ ลงไปซึ่ง เป็นความผิดแล้วก็ไม่มีความรับผิดชอบ เพราะ
 ฉะนั้น เราควรจะใช้คำร่างเดิมว่า ไม่มีความรับผิดชอบทางอาชญาอันถูกต้องแล้ว ฉากกว่าเมื่อตาม
 ร่างใหม่นี้ก็หมายความว่าเด็กนี้ยังมีการกระทำความผิดอยู่ เป็นแต่ศาลไม่ลงโทษเท่านั้น
 ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น เด็กนี้ไม่ใช่หมายถึงศาล หมายความว่า การกระทำใด ๆ ไม่เป็น
 ความผิดเลย ไม่เกี่ยวข้องกับถึงศาลเลย เพราะฉะนั้นใช้คำว่า ไม่มีความรับผิดชอบทางอาชญาเหมาะสมกว่า

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการกิจการ : เหตุผลที่กรรมการนั้นก็คือว่าอยากจะเห็นว่า
 เด็กก็ทำผิดเหมือนกัน อย่าง เด็กที่มีจิตระมาแดงแดงตาย นี้จะไม่ถือว่าทำผิดอย่างไร เพราะถือ
 ว่าการกระทำอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่ว่าเด็กนั้นไม่รู้ผิดผิดชอบ เราก็บอกว่าเด็กนั้น
 ไม่ต้องรับโทษ อย่างนี้จะได้สัมพันธ์กับเรื่องป้องกัน ตามมาตรา ๖๕ ก็คือว่าแม่เด็กถือปืนจะมายิง
 เรา เราก็ต้องถือว่าการกระทำนั้นในตัวของตัวเองเป็นผิด เราป้องกันได้ แต่หาพูดว่าเด็ก
 ไม่มีความผิดรับผิดชอบในทางอาชญาแล้ว คล้าย ๆ กับว่าการกระทำนั้นไม่เป็นผิดเสียเลย ที่นี้ก็อาจ
 จะขัดแย้งต่อมาตรา ๖๕ ที่ว่าเกี่ยวกับการป้องกัน ในเรื่องนี้ก็ได้เห็นกฎหมายอื่น ๆ มา
 ก็เห็นว่า

เขากล่าวว่าการกระทำของเด็กนั้น โดยเฉพาะการกระทำนั้นเป็นผิดในตัวเอง เป็นคนที่ไม่ลงโทษ
เด็ก โดยเหตุนี้ถ้าเด็กไปร่วมมือกับผู้ใหญ่อะไรก็ผู้ใหญ่ก็ต้องรับผิดชอบไป หรือว่าผู้ใหญ่ให้
เด็กไปฆ่าคนอะไรต่าง ๆ ผู้ใหญ่ก็ต้องรับผิดชอบไป เพราะฉะนั้นกรรมการเขียนให้ชัดขึ้น

๑๐.๓๖ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : กรณีที่กรรมการยกขึ้นยังไม่ชัด คือว่าเราควรที่จะ
แยกบุคคลผู้กระทำผิดออกเป็นสองประเภท ประเภทหนึ่งเมื่อกระทำผิดใด ๆ ลงไปไม่
จำต้องรับผิดชอบ ตำรวจก็ไม่ต้องจับ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏอย่างนั้นแล้วไม่ต้องจับเลยว่าเป็น
ไม่เกิน ๗ ปีแล้วไม่จับ จับมากก็ไม่สอบสวน สอบสวนไม่ต้องส่งศาลฟ้อง อันนี้เป็นกรณีอยู่ในคำ
ว่าไม่จับผิด ที่นี้คำว่า ไม่รับโทษ ไม่ต้องรับโทษหรือไม่ต้องลงโทษ หมายความว่าเมื่อมีเหตุ
การเกิดขึ้น เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างตำรวจมาดำเนินการสอบสวน ครั้นไปถึงชั้นศาลที่ฟ้อง
ไปแล้ว ศาลว่าไม่ต้องรับโทษโดยอาศัยเหตุในกฎหมายนี้ ^{อัน} ข้ออ้างว่าในการที่ผู้กระทำผิด
ไม่ต้องรับโทษโดยประการใดบ้าง ศาลที่ใช้เหตุนี้ ^{อัน} มีแยกกันได้อย่างไร ส่วนเด็กนั้นไม่เกี่ยว
เลย เด็ก-ตุ๊ก ๆ ไปกระทำผิด เช่นเด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปี อย่างนี้ไปทำผิด ตำรวจ
ไม่จำเป็นต้องไปจับ แล้วกฎหมายเดิม ๆ ก็มีอย่างนี้ เด็ก ๗ ปีเท่าเข้า ๓๐ ปีหลงไหลอะไร
พวกนี้ไม่ให้เอาโทษ ไม่มีความรับผิดชอบ.

นายสุบิน พูลพัฒน์ กรรมการ : คือว่าที่กรรมการเขียนไว้อย่างนี้เพื่อจะ
พิสูจน์ว่าเด็กนั้นมีอายุ ๗ ปี ๘ ปี ๙ ปี หรือ ๑๐ ปี หรือ ๑๑ ปี เพราะถ้าไม่จับเสียก่อนจะไป
รู้ได้อย่างไร ๗ ปี สมมติว่าอย่างท่านผู้อภิปรายเมื่อกี้กระทำผิดไปบอกว่า ฮ่า อายุฉันยัง
ไม่ถึง ๗ ปี แล้วจะเอาอะไรพิสูจน์ ฉะนั้นต้องจับไปเสียก่อน ถ้าพิสูจน์ได้ว่าไม่ถึง ๗ ปีแล้ว
ไม่ต้องรับโทษ ความจริงเป็นอย่างนั้น.

๑๐.๓๘ น.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : มาตรา ๒๕ นี้ได้มีบัญญัติไว้ว่า เด็กอายุ
ไม่เกิน ๗ ปีนั้นแม้จะไปกระทำผิดเขาก็ไม่ต้องรับโทษตามร่างเดิมของกฎหมายฉบับนี้ได้

ว.ชื่นน /

เขียนไปอย่างหนึ่ง แต่กรรมจาริกมาได้มาแก่ไปอย่างหนึ่ง แต่จุดมุ่งมาดปรารถนาอันปลายทาง
ก็ตรงกันในเรื่องที่ว่า ถ้าเด็กอายุไม่เกิน ๗ ปีจะทำผิดก็ไม่ต้องรับผิด คือไม่มีการคิดคุกคิดตาราง
แต่ประการใด เจตนาอันสุดท้ายนั้นมันตรงกัน คือเด็กไม่ต้องไปเข้าคุกเข้าตาราง แต่ว่าการ
ที่จะเขียนกฎหมายนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเขียนให้ตรงกับเจตนาของกรรมาธิการที่เรามีมติไว้ ขอ
ถามท่านกรรมาธิการก่อนว่า การที่กฎหมายทั่ว ๆ ไปของโลกนี้ได้บัญญัติไว้หรือเป็นกฎหมาย
ทั่ว ๆ ไปว่าเด็ก ๆ ไม่ต้องรับผิดทางกฎหมายอาญานั้น เรามีความมุ่งหมายเป็นประการใด
ถ้าหากว่าเราที่มีความมุ่งหมายของการที่บัญญัติไว้ว่าเด็กอายุไม่เกิน ๗ ปีไม่ต้องรับผิด เรา
มีความมุ่งหมายที่แท้จริงแล้วเราก็เขียนกฎหมายตามภาษาให้ถูกต้อง ถึงแม้ว่าจุดหมายปลายทาง
จะตรงกันประการใดก็ตาม แต่การเขียนกฎหมายมันก็ต้องดูสมมุติฐานของการที่บัญญัติให้
เข้าไว้ความที่ระบอบเดิมเห็น เขามีความมุ่งหมายไปอย่างหนึ่งของที่มาของการที่ไม่เอาโทษแก่เด็ก
อายุ ๗ ปี แต่การที่กรรมาธิการมาแก้ไขอีกอย่างหนึ่งนั้นได้มีความมุ่งหมายไปอย่างหนึ่ง **ข้าพเจ้า**
ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นดังต่อไปนี้ ตามกฎหมายฉบับเดิมนั้นเขียนไว้ว่า เด็กอายุไม่เกิน ๗ ปีไม่มี
ความรับผิดทางอาญา การที่กฎหมายเขียนไว้เช่นนี้มีความมุ่งหมายว่าเด็กที่อายุต่ำกว่า ๗ ปี
หรืออายุไม่เกิน ๗ ปีนั้นมีความรู้สึกอันในทางโลก หรือไม่มีความรู้สึกใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งเรา
มักจะใช้คำว่าเด็กไร้เดียงสา เมื่อเด็กไร้เดียงสาเช่นนี้ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามเถอะ
ถึงแม้การกระทำของเขานั้นจะทำให้บุคคลอื่นต้องรับอันตรายประการใดก็ตาม ก็ถือว่าเด็ก
นั้นไม่ได้ทำผิด ถ้าเด็กไม่มีความรู้สึกก็ อินโนเซนต์ (*innocent*)

นี้ความมุ่งหมายปรารถนาจะเป็นอย่างนี้ คือเด็กไม่มีความรู้สึกในทางรับผิดชอบแต่ประการใด
 ไม่ว่าจะเอาไปขังใคร ไม่ว่าจะทำอะไร เพราะเหตุว่าเด็กยังอายุ ๗ ขวบเท่านั้น
 นี้เขาถึงมีสติไว้ในกฎหมายจึงเริ่มแต่ครั้งแรก ๆ ภาคว่าไม่มีความรับผิดชอบทางอาญาที่สมบูรณ์
 ได้ที่เรียกว่าเด็กนี้ไม่ได้กระทำผิดแต่ประการใด ไม่มีมโนทัศน์แต่ประการใด การกระทำ
 ไปนั้นโดยความไม่รู้สึกนึกคิดว่าจะผิดจะชอบประการใด นี่เป็นประการใดหนึ่ง นี่เป็นสมมุติฐาน
 ของการกำหนดผู้ติงกฎหมายบทนี้ออกมา แต่ทางที่กรรมการมาแก้ไขเสียใหม่ นี้ไม่โดยสมบูรณ์ใน
 ปัญหาไรชองเด็ก แต่ตรงกันข้ามยอมรับเด็กนั้นที่มีความสำคัญความรับผิดชอบว่าตัวนั้นรู้สึกผิด
 บอกว่าเด็กนี้ไม่มีขอบเขตว่าไม่มีความผิดทางอาญา แต่กรรมการเห็นว่าเด็กนั้นยังเด็ก
 ยพาเอาไปติดคุกคิดจะวางเฉย ถึงแม้จะมีความรู้สึกผิดด้วยประการใด ๆ ก็ตาม นี้ความมุ่งหมาย
 มันตรงกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามกรรมการว่าเราเอาเหตุใดเอา ถ้าไม่เอาเด็กอายุ
 ๗ ปีติดคุกเหตุเพราะเด็กนั้นเด็กไร่ เคียงสาหรือเพราะเห็นว่าเด็กนั้นเด็กเกินไป ถ้าหากว่าจะ
 อ้างว่าเพราะเด็กเกินไปอย่างนั้นน่าเป็นที่น่าสงสารอย่าเพิ่งเอาไปติดคุกคิดจะวางเฉย แล้ว
 คนแก่หลง ๆ ใหล ๆ แล้วคนแก่จนจะเข้าคุกแล้วทำไมไม่ยกเว้นไว้บางว่าถ้าหากเรา
 จะอนุเคราะห์ให้เช่นนั้น ทำไมเด็กผู้ใหญ่ซึ่งอ่อนแอกว่าเด็กุร้ายทำไมเราไม่ยกไว้บาง—ในกรณี
 เช่นนี้ เพราะฉะนั้นเจตนาของผู้ของหลักกฎหมายทั่วไปที่ว่าเด็กไม่รู้สึกผิดทางอาญานั้น เขา
 มุ่งหมายไปถึงว่า เด็กไร่ เคียงสาเมื่อเด็กเป็นผู้ไร่ เคียงสาเช่นนี้เราก็ควรบัญญัติไว้เลยว่า
 ไม่มีความรับผิดชอบทางอาญา คือยอมรับไม่มีมโนทัศน์ทั้งสิ้น ยอมรับว่าเด็กคนนี้ไม่มีความรู้สึกทาง
 อาญา ควรจะเขียนไว้ตามเดิม มันจะถูกหลักที่มาของกฎหมาย ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้น

พระยาฉัตรพิรุณประคัลภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : เพื่อคัดความ
 ให้สั้นเข้า เพราะว่าตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปนั้นพวกกรรมการก็รู้อยู่ทั้งนั้น เพราะว่า
 ได้ศึกษาเอาเรียนมาก่อน และได้ทำงานมากี่มาก ๆ ได้คัดลิมความมา ที่นี้เราเห็นแล้วว่า
 มันควรจะเปลี่ยนระบบ เพราะเหตุที่เราเมื่อใดหนึ่งหาสมา หรือได้ใ้กฎหมายมานานนั้น ก็เห็น
 ว่ามีคดีบางคดี เช่นกับว่าคดีไซ้ คือคดีสืบสืบสมมุติ เช่นทุกที่หรือคดีใหญ่ไซ้เด็กไปทำผิด เมื่อ

สภาผู้แทนราษฎร ค. ๑๔/๑๑๕๓

เขียน ๗/๒

ถือว่าเด็กต่ำกว่า ๗ ขวบไม่มีความผิดแล้ว ผู้ใหญ่จะทำอย่างไรบ้างนี้ผู้ใหญ่เป็นคนผู้ใหญ่ที่จะพลอย
หลุดไปขยับ ขยับแล้วเรื่องรับของโจรอะไรเหล่านี้ ซึ่งนี้แหละความผิดมันมีก็ว่ามันจะได้เปลี่ยน
ระบบกันเสียที่ เราจึงได้เปลี่ยนระบบมาเป็นอย่างนี้

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ตอนแรก) : ความที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงเมื่อคืนโดยยกตัวอย่างมา
มันคนละชุดกันละ ในการที่ใช้เด็กไปทำความผิดมันอยู่ในเหตุลักษณะคดีเมื่อไหร่ มันลักษณะส่วนตัว
คือถ้าหากว่าผู้ใหญ่กระทำมีความผิด เด็กกระทำลงไปไม่มีความผิดมันเป็น เรื่องส่วนตัว ไม่ใช่
ลักษณะคดี จะเอามาเทียบอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าจะไปเทียบอย่างนี้ก็ไปเทียบกับมาตรา ๕๗ ซึ่งยกมา
แล้ว มาตรา ๕๗ ที่ยกมาแล้วกรรมการตัวเอง แก่จากคำว่าซึ่งจะต้องรับอาชญากรรมใหม่มาเป็น
รับผิด โดยที่เห็นว่าผู้กระทำนั้นไม่มีเจตนา ในทำนองเดียวกับเด็กที่มีอายุไม่เกิน ๗ ปีทำอะไรที่
ลงไปก็เสมือนหนึ่งว่าไม่เจตนาเพราะไม่รู้เดียงสา เพราะฉะนั้นใช้คำว่าไม่/ต้องรับผิดอย่างถ้อยด้วยกัน
มันเหมาะสมกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๒๕ คณะกรรมการได้มีการแก้ไข
มีผู้เสนอไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัย สำหรับมาตรา ๒๕ จะให้
คงเป็นไปสุดตามร่างเดิมหรือจะให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข ผู้ใดเห็นสมควรให้ไปเอา
ไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วน ๗๗๓/น้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นเป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข โปรดยก

มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันให้คง/ไม่ เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข

ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๖

นายเสวทร นิยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๒๖ นี้มีคำว่า "หรือ" อยู่ไม่ท้าย

นายหุค แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๑ มีผู้ขอแก้ไขในข้อคำ กรรมการไม่ขัดข้อง เป็นอันให้แก้ไขได้ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หมวด ๕ ทว่าการพยายามกระทำความผิด

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ทวิ เพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน

มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : กระผมใคร่ขอถามความคิดเห็นของ

กรรมการในการที่ไปเติมมาตรา ๑๘ ลงไป ซึ่งอ่านข้อความว่า "ผู้ใดก่อให้ผู้อื่นกระทำ

ความผิด ไม่ว่าจะด้วยการใช้ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วาน หรือยุบยงส่งเสริม ~~ที่~~ ~~ให้~~ ~~ผู้อื่น~~ ~~ก่อ~~ ~~ความ~~ ~~ผิด~~"

ข้าพเจ้าสงสัยว่าการใช้ถ้อยคำนี้ คำว่า "ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิด" ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ กอด้วย

การใช้ กอด้วยการใช้บังคับ กอด้วยชูเชื้อ กอด้วยจ้าง วานอะไรอย่างนี้ แต่ว่าเจตนา ~~การ~~ ~~ที่~~ ~~จะ~~ ~~ทำ~~ ~~ความ~~ ~~ผิด~~

จะเป็นว่า ให้ผู้อื่นกระทำความผิดนั่นเอง ที่นี้เราจะไม่ใช่ "ก่อ" ลงไปทำไม ถ้าจะเอา

ความเพิ่มขึ้นมาไว้ในวรรคต้นอย่างนี้ โดยที่จะใช้คำว่า "ผู้ใดให้ผู้อื่นกระทำความผิด ไม่ว่าจะ

ด้วยการใช้บังคับชูเชื้อ จ้าง วาน ~~อะไร~~ ~~ใน~~ ~~ที่~~ ~~แห่ง~~ ~~นี้~~ ข้าพเจ้าน่าจะเข้าใจกว่า ที่ใช้คำว่า

"ก่อ" เข้าไปอีก ขอประทานรับชี้แจงด้วย ถ้าหากว่าพอที่จะคัดออกได้ จะได้หรือไม่

นายหุค แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการได้แก้ไขใหม่ นั้น เพราะว่า

ความสำคัญในเรื่องผู้ใดนั้น อยู่ที่ว่าเป็นต้นเหตุให้บุคคลอื่นกระทำความผิด เช่น เราไม่ได้คิด

ใจจะไปฆ่าคนตายไปอยู่ให้ เขาฆ่าคนตาย เพราะฉะนั้นคำว่า "ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิด" นั้น

เป็นคำสำคัญมาก กรรมการจึงได้ยกจากตอนหลัง คือว่า "ให้ผู้อื่นกระทำความผิด" มาอยู่

ข้างหน้า เพื่อจะได้เห็นว่าในเรื่องไหนมีความสำคัญมันอยู่ที่ว่าคนไปก่อให้เกิดผลอันใด เรากระทำ
 ความผิด-หรือเปล่า ส่วนเรื่องอื่นนั้นเป็นแค่เพียงตัวอย่าง คือไม่ว่าด้วยการใช้ การบังคับ
 ชูเชื้อ จ้าง วาน บุงส่งเสริมหรือควยวิชีอื่นใด นั้นเป็นแค่เพียงตัวอย่าง แ ต่กรรมาธิการ
 ก็อยากจะเห็นว่า คำว่าก่อให้เกิดผลอันกระทำคามผิดนั้นสำคัญ ไม่ใช่สำคัญอยู่ที่การใช้ หรือ
 การบังคับ นั้นเป็นแค่เพียงตัวอย่าง เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงได้แก้ไข จะเห็นได้ว่าได้
 คัดคำว่า "ให้ผู้อื่นกระทำคามผิด" ในตอนหลังออก ยกมาไว้ที่ข้างหน้าเดิมคำว่า "ก่อ" ขึ้น
 ฟู้อให้ เห็นสำคัญว่า เรื่องไหนมันไม่ใช่เรื่องจ้าง วาน จ้าง วานเป็นแต่วิชี แ ต่คามสำคัญ
 ก็คือว่าใครก็ตามเป็นคนเหตุที่ทำให้คนที่เขายังไม่คักคินใจกระทำคามผิดไปกระทำคามผิดขึ้น
 เช่นเขายังไม่อยากที่จะฆ่าคนตาย เขาเงินไม่จ้างให้เขฆ่าคนตาย เพราะฉะนั้นคำว่า "ให้"
 "ก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำคามผิด" จึงดีแล้ว ก็ใครขอประทานเป็นขึ้น

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันเดียวกันหรือ
- นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : ไม่ใช่อันเดียวกัน
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ เชื้อต่อไปคุณสวัสดิ์ ฯ

๑๐.๔๕ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : มาตรานี้ ผมข้องใจอยู่ที่คณะกรรมาธิการได้
 มาตัด "การกำหนดโทษสำหรับผู้ถูกใช้ที่กระทำคามผิด" ออก คือเดิมมีอยู่ว่า "ถ้าผู้ถูกใช้ไม่ได้
 กระทำคามผิดนั้น เพราะเหตุใดก็ตาม แ ต่ถ้าคามผิดนั้นมีกำหนดโทษหนักกว่าโทษจำคุก ๖
 เดือนให้ถือว่าผู้ใช้พยายามกระทำคามผิดนั้นจะต้องระวางเพียงหนึ่ง ในสาม ที่นี้คามกฎหมาย
 เดิมจะลงโทษผู้ใช้ ในกรณีที่ถูกใช้กระทำไม่สำเร็จ หรือไม่กระทำเหล่านี้ก็ได้กำหนดโทษไว้
 หมายความว่าโทษตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ผู้ใช้จึงจะมีความผิด สำหรับโทษอื่น ๆ นั้นหมายความว่า

ที่ถูกทำผิดเต็มตามรูป-แล้วผู้ใช้จึงจะมีความผิด นี้ตามร่างเดิม เป็นอย่างนี้ แต่ว่าตาม
 ร่างใหม่ ไม่ได้อำนาจให้เลยหมายความว่า จะไม่ให้ทำอะไรก็ตาม ถ้าผู้ใดทำลงไปไม่
 ทำสำเร็จตามความประสงค์ก็ตาม หรือยังเสียได้ก็ตาม ที่ผู้ใดยังมีความผิดแต่ลดโทษ
 ตามส่วนอย่างนี้ ผมเห็นว่า เป็นการหมุ่หมิมเกินไป จริงในมาตรา ๕๕ ในกรณีเกี่ยวกับการ
 สนับสนุน ถ้าหากว่าใช้ใหญ่สนับสนุนในกรณี ก็เกี่ยวกับผู้สนับสนุนนั้น กฎหมายไม่เอาโทษ แต่ว่า
 นี้ไม่ใช่กรณีผู้สนับสนุนผู้ใดและผู้ถูกใช้ นี้เป็นตัวการด้วยกัน ถ้าหากว่าผู้ถูกใช้ไปกระทำอะไร
 ไม่สำเร็จ เพราะเหตุที่มาขัดขวางก็ดี และผู้ใช้อาจจะคงรับผิดตามความผิดนั้นแต่ว่าลดโทษ
 ลงตามส่วนอย่างนี้หมุ่หมิมเกินไป ผมจะขอคัดตัวอย่างในตรีที่ผิดกรณีไทย เช่นผู้ใด
 โดยบุคคลหนึ่งเอารถสก๊อตไปทิ้งข้างถนน อย่างนี้อาจจะเกิดกลิ่นเน่าเหม็นได้ แต่คนนั้นไม่ไปละ
 หรือไปแล้วไม่เอาไปทิ้งที่อื่น เอาไปทิ้งที่อื่นอย่างนี้เป็นการพยายามกระทำลงไม่ แล้วแล้ว
 มีเหตุขัดขวาง ในกรณีอย่างนี้ผู้ใช้ไม่เอาจะมีความรับผิดชอบเล็กน้อยเหลือเกิน หรือร้องขอ
 ให้เขาเปลี่ยนรถคันอื่นถ้าจำเป็น เขาไม่เปลี่ยนอย่างนี้ก็มีความผิด อย่างนี้ผมว่าเกินไปครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการเป็นแค่เพียงแก้ไขให้ดีขึ้น
 เท่านั้น โดยยกวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๕ ให้ไปรวมไว้เป็นวรรคสอง ที่นี้คำว่า "ให้ถือ
 ว่าผู้ใดพยายามกระทำผิด" นั้น นั้นไม่ชัดเจน กรรมการจึงแก้ว่าเอาโทษหนึ่งในสาม
 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นคำว่า "ให้ถือว่าผู้ใด
 พยายามกระทำผิด" นั้นก็หมายความว่า ถ้าภายหลังไปขัดขวางอะไร เขาก็จะ ยกโทษให้
 บ้าง โดยเหตุนี้เราจึงได้มาแก้เป็นมาตรา ๕๑ ทวิ เพราะฉะนั้นกรรมการไม่ได้แก้หลักการ
 ของร่างรัฐบาลเลย เป็นแต่ว่ากรรมการได้เอาร่างของรัฐบาลมาพิจารณา แล้วเห็นว่าไม่
 ชัดเจนจะทำอย่างไร ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็โดยยกวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๕ นั้นไปรวมเป็นวรรค

๒๖

คือความเข้าใจที่ว่าผู้ใช้พยายามกระทำความคิดนั้นเป็นอย่างไร ต้องลงโทษอย่างไร เขียน
 โทษเอาไว้เสียเลยก็แล้ว นอกจากนั้นอาจจะเป็นกรณีที่ผู้ใช้เองเขาชักชวน เช่นกระผมได้
 คนไปฆ่าคนตาย แล้วตอนหลังกระผมกลับใจ พอเขาบอกเป็นจะยิงกระผมกระโดดเข้าไปจับมือ
 เป็นเขาเสียอะไรต่าง ๆ ก็อยู่ในเรื่องของพยายาม แต่ว่ามันไม่ชัด กรรมการจึงยกไป
 เป็นมาตรา ๘๑ ทวิ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการ จึงใคร่ขอผู้เป็นนั้น

๑๐.๕๔ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : ผมไม่ได้พูดถึงหลักการ ผมพูดถึงการกำหนด
 โทษ คือความร้ายแรงผู้รับโทษไปกระทำแต่ไม่บังเกิดผล หรือองค์ประกอบกระทำผู้ใช้จะมีความผิด
 ก่อเมื่อโทษนั้นเกิน ๒ เดือน แต่คณะกรรมการใหม่ได้คัดออกหมดไป ใช้ไปทำความคิดเล็ก ๆ
 น้อย ๆ มีโทษสิบวันผู้ ก็ผิดตั้งแต่ผมยกตัวอย่างแล้วไม่น่าใช้ให้เด็กหรือใช้ให้ใครเขาจาก
 สัตว์ไปทิ้งในถนน เด็กคนนั้นมันกลับใจ มันไม่เอาไปทิ้งละ อย่างนี้ผู้ใช้มีความผิดด้วย ไม่บังเกิด
 ผลใด ๆ เลย ความจริงจะบังเกิดผลควรระงับโทษที่หนักอย่างตั้งแต่ ๒ เดือนขึ้นไปอย่าง
 ร้ายแรงนั้นดีแล้ว ถ้าหากกฎหมายเรากำหนดโทษไว้ถึง ๒ เดือนผู้ใช้อาจมีเจตนาร้าย แม้คนที่
 ถูกใช้ไม่กระทำสำเร็จก็ควรลงโทษ แต่ลดให้ตามส่วนที่ไม่ได้กำหนดไว้เลย หมายความว่า
 โทษทุกอย่างเลย ลุโทษที่อยู่ในนี้ด้วย ใครใช้ใครไปทำอะไรที่สุดเล็ก ๆ น้อย ๆ เขาไม่ทำ
 ก็ตาม ผิดอย่างนี้เกินไปครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กระผมขอประทันทันใจ คือกรรมการเห็น
 ว่าลงไขแล้วก็ไม่ดี คือว่าคนเขาไม่ตั้งใจจะทำผิด ไปโทษเขาทำความผิด เพราะฉะนั้นทำไมจะไป
 แยกว่าโทษจำคุก ๒ เดือน จึงจะเอาซึ่งหมายถึงโทษชั้นสูง ส่วนโทษน้อยไม่เอา แล้วโทษก็ลดลง
 มาแล้วคือเหลือเพียง ๑ ใน ๓ เพราะฉะนั้นกรรมการก็ไปดูไม่เห็นที่โทษเขามากกว่าต้องใช้
 ความผิดแรง ๆ ถึงจะมาลงโทษ เพราะฉะนั้นความจริงคนไข่นั้นเป็นคนที่ไม่ดีมาก คือคนอื่นที่เขา
 ไม่ได้ตั้งใจกระทำผิดอยู่แล้วไปใช้โทษให้เขากระทำผิด คือแทนที่ตนจะทำเองรับผิดชอบเองกลับไปทำ
 โทษคนอื่นเขามารับผิดในทางอาญาด้วย โดยเหตุผลอย่างนี้กรรมการก็เห็นว่าอย่าไปจำกัด เลข
 ไขละก็เอาความผิดทั้งนั้น แต่ว่าถ้าเขาไม่ทำก็ลงโทษเพียง ๑ ใน ๓ คนจะได้กลัวบ้าง นี้ก็เป็น
 เหตุผลเท่านั้นเอง ยืนยัน.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : กฎหมายนี้เป็นกฎหมายหลักกฎหมายในการที่เราจะ
 ออกกฎหมายไปใช้บังคับ เราควรจะต้องคำนึงถึงผลถ้าออกกฎหมายเกินไปทำให้คนละเมิดกฎหมาย ๆ
 นั้นไม่ชัดแจ้ง ไม่ชัดเจนก็ กฎหมายมาตรานี้จะทำให้คนละเมิดกฎหมายมาก คือมันเรื่องเล็กน้อย คน
 ไม่คำนึง ไม่นึกว่าผิดกฎหมาย ใช้โทษไปทำอะไรอะไรอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ อย่างนี้ แล้วตำรวจหรือ
 เจ้าหน้าที่เห็นก็เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่จับ ก็ละเมิดกฎหมายอีก แล้วคนที่ทำผิดกฎหมาย คนที่
 ทั่วไปเห็นเขาทำผิดกฎหมายไม่จับเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ผิดกฎหมาย ไม่ชัดเจนก็ ฎหมายอย่างนี้
 ต้องมีการกระทำผิดแทบทุกรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ฯ ยืนยันอยู่หรือ

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ยืนยันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๗๕ วรรคสองวรรคสามที่คณะกรรมการ
 แก้ไขนี้มีผู้อภิปรายไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นสภาจะขอให้ประมุขวินิจฉัยว่าสำหรับมาตรา ๗๕
 วรรคสอง วรรคสาม นั้นสมควรจะไว้ตามร่างเดิมหรือจะเป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข ผู้ใดเห็น
 ได้เห็นคงไว้ตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข

กฤษฎีกาอื่น

มีสมาชิกหม้อเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเป็นไปตามกรรมาธิการ เลขานุการ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มขึ้นใหม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๕ นี้ยังมีถ้อยคำอยู่ที่จะต้อง

แก้ไขในวรรคแรก บรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๑๕ คำว่า "หรือ" ที่กรรมาธิการตัด ไม่ควรตัด เพราะ
ว่า "หรือ" อยู่หน้าคำขุ่ยงส่งเสริมที่ต้องลงไว้ตามเดิม เพราะว่าเป็นเรื่องของการใช้ "หรือ" การ
ขุ่ยงส่งเสริม และในวรรคที่ ๒ กรรมาธิการเติมขึ้นใหม่ในที่ซึ่งเส้นใต้ ถ้าความผิดมิได้กระทำลงไม่
ว่าถูกใช้ไม่ยอมกระทำอะไร นี่ขอเดิมท่าย "ไม่ว่า" ไม่ว่าจะ เป็น เพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ
ยังไม่ได้กระทำหรือเหตุอื่นใด" ~~ตัดเฉพาะวรรคสองออก~~

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้สองตอนใช้ใหม่ วรรคแรกก็ขอแก้ "หรือ" ตัดออก

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : วรรคแรก "หรือ" ตามเดิม วรรคสอง
แก้สองแห่ง "ไม่ว่าจะเป็นเพราะผู้ใช้ไม่ยอมกระทำ ยังไม่ได้กระทำหรือเหตุอื่นใด"

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๕ นี้ผู้ใดเห็นสมควรจะแก้ไขถ้อยคำ
และกรรมาธิการไม่ขัดข้อง ก็เป็นอันให้แก้ได้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ใครจะขอถามท่านกรรมาธิการนิดหนึ่งว่า
มาตรา ๑๕ ทวินี้ ทำไมกำหนดว่าโทษต้องไม่ต่ำกว่า ๖ เดือนลงมาจึงจะมีผลความผิด ถ้าโทษต่ำกว่า
๖ เดือนลงมาละก็ยกโทษให้ มีเหตุผลอย่างไร

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : โทษหนักหรือประกาศแก่ประชาชนนั้นเราเห็นว่า
เป็นเรื่องซึ่งไม่ได้เจาะจงตัวบุคคล ก็กำหนดไว้ว่าเฉพาะความผิดที่มีกำหนดโทษไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน
ลงมาจึงจะเอาเป็นความผิด เพราะอาจจะมีความผิดไปประกาศอะไรก็ได้ ต่างกับเรื่องที่ไม่ได้เจาะจงตัว

บุคคล

นายพัน นีวาหามันท์ (ชัยภูมิ) : กระผมขอให้กรรมการชี้แจงสักนิดว่าคำว่า
ไม่ต่ำกว่า ๒ เกือบลงมานี้ เป็นโทษขั้นต่ำ ทำไมเราไม่ใช้คำว่าไม่เกินกว่า ๒ เกือบขึ้นไม่

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คำว่า "ลงมา" คัดออกไปแล้วในใบแก้คำผิด
กฎหมายความถึงมีกำหนดโทษไม่ต่ำกว่า ๒ เกือบ หมายถึงโทษขั้นสูง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๑

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๔๑ บรรทัดที่ ๕ ที่เขียนว่า
"ไปเกินขอบเขตที่ไซ้" ขอสั่งว่า/หรือขอเคี้ยวว่า "หรือไม่เกินขอบเขตที่ไซ้หรือเพียไซ้หรือ
ประกาศ" ให้เหมือนกับที่เขียนไว้ในมาตราเดียวกัน บรรทัดที่ ๑๒ ที่ไซ้หรือที่ไซ้และบรรทัดที่
๑๒ นี้ ที่ไซ้หรือประกาศนี้ต้องคิดกันไม่ใช่พิมพ์อย่างนี้ เวลาพิมพ์ให้คิดกันด้วย คือเอา
"หรือ" ไปใส่ในหน้าคำว่า "ที่ไซ้" ในบรรทัดที่ ๕ อ่านได้ความว่า "ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้น
ผู้กระทำได้กระทำไปเกินขอบเขตที่ไซ้หรือที่ไซ้หรือประกาศและในวรรคนี้เอง บรรทัดที่ ๗
จากล่างขึ้นไป บรรทัดที่ ๗ ที่อ่านว่า "หรือผู้กระทำความผิด" ขอเคี้ยวว่า "แล้วแต่กรณี" ให้เหมือนกับ
ในวรรคถัดไปซึ่งเขียนว่า "ผู้ไซ้ประกาศแก่บุคคลทั่วไป การกระทำความผิดหรือสนับสนุนแล้ว
แต่กรณี" ให้รับกัน อย่างเดียวกัน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๔๑ มีผู้ขอให้แก้ไขโดยคำซึ่งคณะ
กรรมการไม่ขัดข้อง ก็เป็นอันว่าแก้ไขได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๑ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้น มาตรา ๔๒

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๔๑ ทวิ บรรทัดก่อนสุดท้ายที่ว่า
วรรคสองหรือมาตรา ๓๕ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณีนั้น คำว่า "วรรคสอง" นี้ความจริงควรจะ
ต้องเป็น "วรรคแรก" เพราะเหตุว่าในการใช้ให้กระทำผิดนั้น ถ้าหากว่าทำไปไม่ตลอด ในมาตรา
นี้ผู้ร่างประสงค์จะให้ลดโทษลง คือสำหรับผู้ไซ้ ๆ นี้ก็ให้ลงรับผิดเพียงมาตรา ๓๕ คือเพียง

ทั้งในสาม ที่นี้สำหรับผู้ที่ใช้โดยวิธีโฆษณาหรือประกาศนั้นก็ควรจะได้รับดินน้อยลงเช่นเดียวกัน คือไม่
ถึงฐานที่เป็นตัวการ ก็ควรเพียงจะเป็นตามมาตรา ๗๕ ขวี่ วรรคหนึ่ง คือเพียงถึงเดียว แต่ถ้า
เขียนอย่างนี้แล้วต้องรับผิดฐานเป็นตัวการ เพราะฉะนั้นขอแก้วรรคสองเป็นวรรคแรก

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้องและใครขอขอบคุณที่
ได้พบความผิดพลาดนั้นด้วย เพราะว่าเนื่องจากการสัมมนา ก็ผิดพลาดไป ขอแก้มาตรา ๗๕
ขวี่ คำว่า "วรรคสอง" เป็น "วรรคแรก" ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รชบอง) : คำว่า "วรรคสอง" หมายความว่า
ที่สอง คือในวรรคนั้นมีวรรคสองอยู่สองคำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๑ ทวิ มีผู้ทักว่า บรรทัดที่ ๒ ของมาตรานี้
คำว่า "วรรคสอง" ตอนหลังนั้นเป็น "วรรคแรก" กรรมาธิการไม่คัดของ เป็นอันว่าแก้ไขได้
๑๑.๐๖ น.

นายฉันทน์ จันทนะ (ร้อยเอ็ด) : มาตรา ๕๑ ทวิ ข้าพเจ้าสงสัยในถ้อยคำในวรรค
แรก คำว่า ส่วนผู้สนับสนุนนั้นไม่ของรับโทษ โดยผ่านมาหลายมาตราแล้ว คำว่า "รับผิด" กับ
"รับโทษ" โดยเฉพาะในมาตรานี้ในวรรคแรกนี้ก็มี ผู้โฆษณาหรือประกาศ คงรับผิดเพียงที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๑๕ ส่วนผู้สนับสนุนนั้นไม่ของรับโทษ ทวนให้สงสัยว่าจะมีความรับผิดชอบหรือไม่
แต่เพียงไม่ของรับโทษเท่านั้น เพราะว่าในมาตราอื่นที่มีโทษรับผิดบ้างมีรับโทษบ้าง—อะไรอย่างนี้
ขอตั้งคำชี้แจงจากกรรมาธิการด้วย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : รับโทษนั้นเป็นผลของการรับผิด ในเรื่องนี้ก็
สำหรับผู้โฆษณาเท่านั้น เราบัญญัติให้รับผิดก็เพื่อว่าจะได้โยงไปว่า โทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕
วรรคสองหรือ ๑๕ ทวิวรรคแรกกำหนดไว้อย่างไร เขาก็รับผิดกันแค่นั้น ส่วนผู้สนับสนุนนั้นเรา
ไม่อยากจะเอาโทษเลย เช่นสมมติว่า คน ๆ หนึ่งให้เป็นเพื่อนไปยิงคนตาย แล้วแยกตัวหายไป
ซัดขวางจนกระทั่งไม่สามารถยิงคนตายได้ เขาก็จะยกโทษให้เลย แต่ความจริงนั้น เป็นความผิด
เสียแล้ว เพราะว่าเมื่อได้มอมเป็นไปจนกระทั่งเขาจะไปพยายามยิงนั้น ความผิดของผู้สนับสนุน
ได้เกิดขึ้นเสียแล้ว เราจึงได้เขียนลงไปว่า ผู้สนับสนุนนั้นไม่ของรับโทษ ถึงแม้ว่าการกระทำของ
เขานั้นความจริงก็เป็นผิดอยู่แล้ว คือเป็นผิดฐานสนับสนุนอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข หมวด ๑ การกระทำ—
ความผิดหลายบทหรือหลายกระทง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข
หมวด ๔ การกระทำความผิดอื่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖ หมวด ๕ อายุความ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔
 ๕๔ ลักษณะ ๒ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดสุโทษะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖
 มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ภาค ๒ ความผิด ไม่มีการแก้ไข
 ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมวด ๑ ความผิดต่อองค์
 พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ มีการแก้ไข
 ๑๐.๐๘ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : หมวด ๑ ปรากฏว่าทางกรรมาธิการได้เติมคำว่า
 "องค์" ลงไป คือเดิมมันมีว่า ความผิดต่อพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท ฯลฯ
 แล้วทางคณะกรรมาธิการได้เติมลงไปในใหม่คำว่า "องค์" อันนี้ทำให้ความหมายอาจจะแตกต่างกัน
 น้าง ถ้าไม่เช่นนั้นกรรมาธิการคงจะไม่เติมลงไป จึงใคร่ขอรบกวนความเห็นของกรรมาธิการ
 ว่าทำไมจึงเติม "องค์" ลงไป แล้วคนที่ร่างไว้ก่อนทำไมจึงไม่มี "องค์"

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือคำว่า "องค์" นี้ก็เพื่อจะให้ตรงกับคำว่า
 person คือหมายความว่าองค์ของท่าน ซึ่งมีหลายอย่าง คือตัวบุคคลและเสรีภาพ เขียนไว้ให้
 ชัดเจนเท่านั้นเอง

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : คือถ้าหากว่าหมายเฉพาะคำว่ากาย ก็ไม่น่าจะ
 - เขียนเอาไว้ เพราะว่าหมวดนี้ว่าด้วยทั้ง ๒ อย่าง ทั้งส่วนที่เป็นรูปและไม่เป็นรูป คือหมายถึงว่า
 รูปธรรม นามธรรมด้วย หมายถึงพระองค์คือร่างกาย แล้วหมายถึงเสรีภาพอีกด้วย เพราะฉะนั้น
 ถ้าจะเติมองค์ลงไปก็หมายความว่า ความผิดในบทนี้ เป็นความผิดที่เกี่ยวกับร่างกายอย่าง เดียว
 ไม่เกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ ถ้าเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพด้วยก็ไม่ควรจะ เขียนคำว่า "องค์" ลงความเดิมมัน
 ถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการว่าอย่างไร มีอะไรชี้แจงไหม
 นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการเห็นชัดแล้ว ไม่ใช่ชี้แจง ขอยืนยัน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังศิกใจไหม คุณสวัสดิ์ ?

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : เขาจะกระแอมไม่ตั้งใจละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่ะ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒

มาตรา ๑๐๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๕ มีการแก้ไข

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๖

มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐

มาตรา ๑๑๑ มีการแก้ไข หมวด ๓ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข

นายเสวตร เขียมพงษ์สันต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๑๕ นี้เราคงทราบดีแล้วว่า

คำว่า "อุปการ" ใหม่ ๗๕ ๗๖ ๗๗ มีอยู่ ๒ คำกริยา แล้วก็ที่มีสำหรับอนุมาตรา ๒ ที่กรรมการ

ยกเอา ก่อการกำเริบไปติดกับหนึ่ราชการนี้ รู้สึกว่าจะพิมพ์ผิด คือว่าต้องแยกคือ ก่อการกำเริบ

นั้น เรื่องหนึ่ง หนึ่ราชการอีกเรื่องหนึ่ง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการธิการ : กรรมการไม่ชัดของ เพราะว่าทางสำนักก็แก้

"อุปการ" เป็น "สระ ะ" ไปแล้ว ฉะนั้นก็กราบเรียนแล้ว แล้วขอประธานโอกาสว่าถ้าจะไปพบ

คำว่า "อุปการ" ในที่ใด ก็ขอได้โปรดมอบเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขทุกแห่ง เพราะว่า

เป็นมติของสภามาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเองไม่เข้าใจเลยที่พูด ตกลงว่าอย่างไร

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการธิการ : ตกลงว่า "อุปการ" มี "สระ ะ" เหมือนอย่าง

ที่สภาผู้แทนราษฎร ได้เคยลงมติไปแล้ว ในพระราชบัญญัติก่อน และในร่างประมวลกฎหมายอาญา

ที่ใดที่มีคำว่า "อุปการ" ขอประธานให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขทุกแห่ง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : อีกข้อหนึ่งอะไรครับ

นายชัยวัฒน์ อินทรพาณิชย์ กรรมการกิจการ สำหรับในมาตรา ๑๑๕ คำว่า "ก่อการ
กำเริบ" กับ "หนีราชการ" ไปติดกัน เมื่อก่อนสมาชิกผู้มีเกียรติก็ท้วงท้วงว่าควรจะเป็นคนละเรื่อง
ควรจะมีวรรค กรรมการไม่ขัดข้องให้มีวรรคหนึ่ง อ่านได้ความว่า ก่อการกำเริบ หนุคนิต
หนึ่ง แล้ว หนีราชการ .

เลขาธิการสภานิติบัญญัติ : มาตรา ๑๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗

มาตรา ๑๑๘

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๑๘ นี้ ยอมรับเดิมคำว่าทำให้เสียหาย หน้าคำว่า ทำลาย เพราะว่ากรรมาธิการได้เติมไปหลายมาตรา เช่นมาตรา ๑๑๖ แล้วก็มาตรา ๑๑๗ เติมไปแล้ว คือว่านอกจากทำลายแล้ว มีคำว่า เสียหายด้วย ขอเติมคำว่า ทำให้เสียหาย หน้าคำว่า ทำลาย.

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติ : สำหรับมาตรา ๑๑๘ มีผู้สังเกตเห็นสมควรจะเติมคำว่า ทำให้เสียหาย ไว้ข้างหน้าคำว่า ทำลาย กรรมาธิการไม่ขัดข้อง เป็นอันว่าแก้ไข

เลขาธิการสภานิติบัญญัติ : มาตรา ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตราตั้งแต่มาตรา ๑๒๖ ถึง ๑๒๘ กับมาตราอื่น ๆ ด้วย มีโทษปรับนี้ ๒,๕๐๐ บาท ตามร่างนี้กรรมาธิการได้พยายามตีราคาว่า โทษ ๑ ปี ละก็ ปรับ ๒,๕๐๐ บาทเป็นมาตรฐาน ๒ ปี เป็น ๕,๐๐๐ บาท ที่นี้โทษของ ๑๐๐ บาทควรจะให้เป็นเลขตรงเสีย คือว่าปรับ/ปีละ ๒,๐๐๐ บาทหรือปีละ ๓,๐๐๐ บาท แต่ว่าคิดว่าปีละ ๒,๐๐๐ บาทคงจะเหมาะ คือว่าต่อไปโทษต่าง ๆ นี้กระผมเสนอว่าควรเป็นว่าโทษจำคุก ๑ ปีละก็ ปรับ ๒,๐๐๐ บาท ให้ทุก ๆ มาตราที่มีการปรับหรือการลงโทษ ถ้า ๓ ปี ก็ ๒,๐๐๐ ถ้า ๔ ปี ก็จะได้เป็นเลขตรงตลอดไป ไม่มีโทษ ๕๐๐ คือบางที่บางมาตรามี ๓,๕๐๐ อะไรอย่างนี้ หรือ ๑๗,๕๐๐ ซึ่งมันไม่ตรง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือที่แรกกรรมาธิการได้ร่างมา คือคิดว่าปรับคือ ๒,๕๐๐ บาทก็มีผู้รังเกียจจกมาก คือโทษ ๕๐๐ นี้ แล้วยกจากนั้นกรรมาธิการก็

กลับไปพิจารณาเหมือนกันว่าอย่างไรจะดี ก็ปรากฏว่าเราเอา ๕ บาทต่อวัน ถ้าหาก
 ว่าเราเอาปีละ ๒/วัน ๒,๐๐๐ บาท ก็ใกล้เคียง ^{๓๖๕} ๓๖๕ วันมากขึ้น เพราะฉะนั้นกรรมการ
 ก็ให้พ้องกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ต่อไปนี้แทนที่ ๑ ปี จะเท่ากับ ๒/๒๖๖ ๕๕๐๐ บาท
 ขอประทานแก่ทุกมาตรา คือ ๑ ปี ถ้ามีโทษจากทุก ๑ ปี ก็ ๕๐๐๐ บาท ๒ ปี ก็ ๔๐๐๐
 ๓ ปี ก็ ๒๕๐๐ ๔ ปี ก็ ๔๐๐๐ และในการนี้เพื่อประหยัดเวลาขอขอรบกวนที่ขอประทาน
 โอดาสขอความกรุณาท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากว่าเห็นชอบด้วยกับของเสนอ
 กรรมการ ขอให้โปรดแก่ทุกมาตราด้วย.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือทางกรรมการได้ขอแก้ไข คือว่าเรื่อง
 การโทษปรับที่ทุกแห่งที่เกี่ยวข้อง ขอแก้ตามหลักเกณฑ์ ถ้า ๑ ปี ปรับ ๒๐๐๐ บาท ไซ้ใหม่ปรับ
 ถ้าจำคุก ๑ ปี ๒๐๐๐

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : แปลว่า ถ้า ๒ ปี ก็เอา ๒ ศูนย์ เป็น ๔๐๐๐
 บาท ถ้า ๓ ปี เอา ๓ ศูนย์.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้า ๓ ปี ก็ ๒๐๐๐ บาท ถ้า ๔ ปี ก็ ๕๐๐๐
 บาท ๕ ปี ก็ ๑๐,๐๐๐ ขอแก้แบบนี้หมด เป็นหลักเกณฑ์ด้วยกัน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ส่วน ๒ เดือน ๓ เดือนก็ลดไปรวม
 ส่วน ถ้ามีจำคุก ๒ เดือนหรือ ๓ เดือนก็ลดลงไปตามส่วน ๒ เดือนก็ ๑๐๐๐ ๓ เดือน
 ก็ ๕๐๐ เว้นแต่เรื่องโทษขยาก็ขอยืนยันไว้ตามเดิม.

๑๑.๒๖ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : บุงมากแล้ว แกกั้นไปแกกั้นมาการคำนวณ
 โทษมันควรจะคำนึงถึงสภาวะความเป็นอยู่แล้วเอาเหตุการณ์อื่น ๆ มาประกอบ ไม่ใช่ไป
 หมายถึงลงตัวไม่ลงตัว มันจะไปลงตัวได้ตลอดอย่างไร จำคุก ๑๐ วันก็มี จำคุก ๓ เดือนก็
 มี หารไปหารมาไม่ลงอยู่นั้น ^{ที่พูด} จะเอาหลักอะไรก็เอากัน ที่นี้ผมจะถามว่า กรรมการ
 การเอาหลักองตัวที่โทษเดียวกัน หรือเอาหลักอะไรกัน ถ้าไม่เอาหลักองตัวที่กำหนดไว้แล้ว

ก็ดีแล้ว ผมเห็นด้วยที่ไว้^{สาม}คิม แต่ถ้าหากว่าจะเอาหลังลงตัวละ เชื่อแน่ว่าจะลงตัวต่อไป
ลงตัวทุกมาตราไปหรือ

นายหยุก แสงอุทัย กรรมการ : คือกรรมการได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่าจะ
ให้โทษปรับกับโทษจำคุกนั้นได้ส่วนสัมพันธ์กัน ในกรณีนี้ก็ได้คิดมาที่แรกได้คิดมา ๒๕๐๐๐ มีผู้
คิดว่า ๕๐๐ ไม่ดีมีโทษ นอก^{จาก}คนนั้นแล้วยังมีวิธีคิดอย่างหนึ่ง คือกรรมการได้บอกว่าจะหาก
ว่าปรับ ๕ บาท ให้กักขัง ๑ วัน ที่นั่นเอา ๕ หาร ๒๐๐๐ ก็ได้ ๔๐๐ ก็ใกล้กับ ๗๕ วัน
คือจำคุก ๑ ปี เป็นเรื่องซึ่งเราได้กำหนดไว้ข่างนั้น แล้วกรรมการก็หวังว่า ถ้าเรา
วางหลักว่า จำคุก ๑ ปี เท่ากับ ๒๐๐๐ บาท คือไปโทษต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติ^{นี้}ต่าง ๆ
นี้ทางสภานุแทนราษฎรเห็นชอบด้วยก็จะได้ใช้หลักนี้ว่า ถ้าจำคุก ๑ ปี โทษปรับ ๒๐๐๐ ปี
ก็จะเป็นประโยชน์ว่าต่อไปเราจะได้ส่วนสัมพันธ์ระหว่างจำคุกกับโทษปรับ และนอกจาก
นั้นเรามีโทษปรับและกฎหมายเก่า ๆ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๔/๕๕ ส.

เขียน

๑๒/๑

ซึ่งถ้าหากว่าจะมีการ เสนอปรับปรุงแก้ไขโทษปรับเสียใหม่ ก็อาจจะบอกถึงความผิดคดีที่มีโทษจำคุก ๑ ปีให้แก้ไขปรับเป็น ๒,๐๐๐ บาท อย่างนี้เราอาจจะไปยื่นแก้ไขโทษปรับก่อนก็ได้ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่าควรมีโทษจำคุกและปรับนั้น ให้มีส่วนสัมพันธ์กัน ๖ ปีเดิม ๒,๕๐๐ บาท คราวนี้ขอแก้ไขเป็น ๒,๐๐๐ บาท เพื่อว่าถ้าหากว่าสภานี้เห็นชอบด้วยในภายหน้าเราจะได้มีหลักเกณฑ์ไม่ไขว่เขวเวลานี้เรากำหนดโทษจำคุกและปรับตามชอบใจ ไม่มีส่วนสัมพันธ์กันเลย กฎหมายจะลึกลับกัน แต่ทั้งนี้คงจะมีกรณียกเว้น นี้ก็แล้วแต่ คือความผิดคดีถ้าสภาเห็นมีโทษปรับควรจะได้เกิน ๒,๐๐๐ บาทมากกว่า ถึงแม้จะมีโทษจำคุก ๑ ปีก็แล้วแต่สภา แต่ว่าต่อไปเราจะมีหลักเกณฑ์ว่าไม่ใช่เป็นกรณีพิเศษโทษจำคุก ๑ ปีก็ควรปรับ ๒,๐๐๐ บาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าทางกรรมการขอแก้ไข เรื่องอัตราเรื่องปรับ ที่ตั้งว่าส่วนนี้ที่ควรคิดคือคิดอย่างนี้ความเกณฑ์อย่างนี้คือว่าถ้า ๓ เดือน ๕๐๐ บาท ไม่เกิน ๖ เดือน ๑,๐๐๐ ๑ ปี ๒,๐๐๐ ๒ ปี ๔,๐๐๐ เพิ่มทุกปี เพราะว่าปีละ ๒,๐๐๐ ๑ ถ้า ๓ ปี ๖,๐๐๐ ๔ ปี ๘,๐๐๐ ๕ ปี ๑๐,๐๐๐ ถ้าเป็นระดับเดียวกันหมด ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้อง เป็นอันว่าอนุมัติให้แก้ไขไปตามที่กรรมการเสนอ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ ๗๖๗๗/๕๕ ลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๓๔ นี้ขอเติมเช่นเดียวกันคำว่า "ทำให้เสียหาย" ลงหน้าคำว่า "ทำลาย" ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มาตราอื่นที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรา ๑๐๕ ซึ่งจะพิจารณาคดีต่อไปด้วย ขอเติมคำว่า "ทำให้เสียหาย" หน้าคำว่า "ทำลาย" เหมือนกัน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง ที่ผู้เพราะมีหลายมาตราแล้ว

๓๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๑๓๕ มีผู้ทักว่าควรจะได้มีคำว่า "ทำให้เสียหาย"
ลงหน้าคำว่า "ทำลาย" แล้วกรรมาธิการไม่คัดค้าน คือยอมให้เดิมข้อความนี้ลงไม่ได้
เป็นอันทำให้เดิมข้อความคำว่า "ทำให้เสียหาย" ลงหน้าคำว่า "ทำลาย" ~~ตัดไม่ได้~~ คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓๕ เดิมเช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓๕ เดิมหรือไม่เดิม

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ป็นอันเดิมทั้ง ๑๓๕ ๑๓๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗

มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓

มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระบอง) : มาตรา ๑๔๘ ก็เช่นเดียวกัน คือ
ขอเติมคำว่า "ทำให้เสียหาย" อยู่หน้าคำว่า "ทำลาย"

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔๘ มีผู้ทักว่าเห็นควรว่า ควรจะให้เติม
คำว่า "ทำให้เสียหาย" ลงหน้าคำว่า "ทำลาย" กรรมการไม่ขัดข้อง ว่าอย่างไรคุณณัติ ฯ

นายณัติ จันทนุม (ร้อยเอ็ด) : ผมขอขออนุญาตไปมาตรา ๑๔๗ ครี ในนี้บอก
"ผู้ใด เป็น เจ้าพนักงานมีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมายโดยทุจริตแนะนำ" ควรจะเว้นวรรค
ระหว่าง "ทุจริต" และ "แนะนำ" ท่านกรรมการว่าอย่างไร "ทุจริตแนะนำ" ผมเข้าใจ
ว่าเป็นคนละคำ

นายชัยวัฒน์ อินทรพาณิชย์ กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้องครับ วรรคหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามาตรา ๑๔๗ ครีนั้น บันทึกที่ ๒ คำว่า
"ทุจริต" และ "แนะนำ" เห็นควรที่จะวรรคซึ่งกรรมการไม่ขัดข้อง คอไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒

มาตรา ๑๕๓

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระบอง) : มาตรา ๑๕๓ นี้ก็ ในอนุมาตรา

๑ ผมเข้าใจว่ายังไม่ได้ตัดคำว่า "อย่างหนึ่ง" มีคำว่า "อย่างใดอย่างหนึ่ง" ออกทั้งสองแห่ง
ขอตัดคำว่า "อย่างหนึ่ง" ออกทั้งสองแห่ง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ขัดข้อง เป็นว่าตัดคำว่า

"อย่างหนึ่ง" ในอนุมาตราหนึ่งทั้งสองแห่ง "รับรองเป็นหลักฐานว่า คนใดกระทำการอย่างใด

ขึ้น หรือว่าการอย่างใดใดกระทำขึ้น หรือว่าการอย่างใดใดกระทำก่อนหน้าตน ขึ้นเป็นความเท็จ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๕๓ อนุหนึ่ง มีผู้ขอแก้โดยคำ ขอตัก
เรื่องถ้อยคำ และกรรมาธิการยอมแก้ไขแล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอให้ยอมแก้ไขตามที่กรรมาธิการ
ขอรอง คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระบอง) : มาตรา ๑๕๔ นี้ ญัตติมาตราสอง ขอให้
เติมคำว่า "ทำให้เสียหาย" สองคำ สองครั้ง อยู่หน้าคำว่า "ทำลาย" เติมสองครั้งหนึ่ง "ทำให้
เสียหาย ทั้งตัวทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้สูญหาย ฯ "

นายหุค แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการ ไม่ขัดข้อง เป็นอันว่ามาตรา
สอง แก่ตัวอย่างนี้ "ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้เสียหาย ทำลาย
หรือทำให้สูญหาย ฯ " คือเติมคำว่า "เสียหาย" ทั้งสองแห่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๕๔ ในอนุสอง มีผู้ทักว่าควรจะ
เติมคำว่า "ทำให้เสียหาย" ขึ้นทั้งสองแห่ง คือข้างหน้าคำว่า "ทำลาย" ในบันทึกต้นของหมาย
เลข ๒ ซึ่งคณะกรรมาธิการเห็นควรวางจะแก้ไขอย่างนั้น ถ้าหากว่าที่ประชุม ไม่ขัดข้องก็
อนุมัติให้แก้ไขไต่ถามที่กรรมาธิการ ไต่ขอแก้ไข คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗
ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการบุตยกรรม หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการบุตยกรรม
มาตรา ๑๕๕

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการบุตยกรรมนี้ โดย
ที่เราได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง
ขึ้นแล้ว ผมคิดว่าเรามีหลายมาตราด้วยกัน ซึ่งควรจะแก้ไขเติมคำว่า "ผู้ว่าคดี" ลงไปด้วย คือ
เติมมันมีคำว่า "พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการหรือ

พนักงานสอบสวนหมายความว่า เจ้าพนักงานในตำแหน่งที่เรามีร่างกฎหมายฉบับใหม่เข้ามา คือร่างกฎหมายจัดตั้งศาลแขวงขึ้น มีคำว่า "ผู้ว่าคดี" อยู่ด้วย แล้วก็ควรจะเอามาเขียนไว้ใหม่เสร็จไปเสีย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มี

เกียรติ คือเรื่องศาลแขวงมาที่ห้อง เพราะฉะนั้นทางกรรมการก็ขอประทานเชิญว่า ที่ใดที่มี

พนักงานอัยการ" นั้น เติม "ผู้ว่าคดี" ^{ทุก} แห่ง และขอขอบพระคุณอย่างมาก

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ ขุนคลังยุติศึกษากร รองประธานสภา

ผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง เป็นอันว่า

เดิมตามที่กรรมการได้ตกลง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : อยู่หลังพนักงานอัยการครับ ผมพูดผิดไป

"พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี" แล้วก็ให้ "หรือ"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : คือมาตรา ๑๕๕ คงอ่านตามที่แก้แล้วว่า "ผู้ใด

ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ

พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวนเพื่อจะให้กระทำการ หรือไม่กระทำการ

หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกิน"

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : คือว่า ในลักษณะนี้มีผู้ที่มีผู้ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งหลายพวก คือพนักงานอัยการพวกหนึ่ง พนักงานสอบสวนพวกหนึ่ง อัยการพวกหนึ่ง ตุลาการพวก

พวกหนึ่ง เราจะเอาคำนี้เป็นอย่างไหนสำคัญน้อยหรือสำคัญมาก ถ้าไปดูมาตรา ๑๖๑ แล้ว พนักงาน

สอบสวนขึ้นหน้าพนักงานอัยการ แล้วที่ไปดูอื่น ๆ ก็เหมือนกัน พนักงานสอบสวนขึ้นหน้าพนักงาน

อัยการทั้งนั้น ๑๖๒ ๑๖๓ ก็ดี เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้กรรมการวางหลักเสียว่าจะเอาอะไร

ขึ้นหน้า คือว่าแก้ไขเหมือนกันหมดจะได้เป็นมาตรฐานหรืออย่างไร

นายหุศ แสงสุทธิย์ กรรมการ : กรรมการได้พิจารณาแล้ว ชอบคุณ
อยากจะทำเอาสำคัญก่อน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๕๘ บอกว่า "เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ
พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน" ส่วนมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ นั้นก็ต้อง
เอา "พนักงานอัยการ" มาขึ้นหน้า "พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน" มาตรา
๑๖๒ "พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน" คือว่า กรรมการเห็นสมควรจะเอา
ความสำคัญมาอยู่ข้างหน้า จะให้มันแก้ไขทุกมาตราเลยดีไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้เสียเลยก็ดี

นายหุศ แสงสุทธิย์ กรรมการ : คือว่าขอแก้ไขเป็นมาตรา ๆ ไป เวลาถึง

มาตราไหน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้แล้วได้ความว่าอย่างไร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมเข้าใจว่าครั้งนี้ สำหรับตั้งแต่มาตรา ๑๕๘
มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ และที่อื่น ๆ ซึ่งท่านสมาชิกเสนอและท่านกรรมการได้ขอมติกลง
นั้นมีว่า ในคำที่ว่ามี "พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี" คำที่แก้แล้วจะเป็นดังนี้

"พนักงานอัยการผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน" ในมาตราต่าง ๆ ให้ใช้คำดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๕๕
กรรมการคดีออก มาตรา ๑๖๐ กรรมการคดีออก มาตรา ๑๖๑ แยกออกคำตั้งไม่เกิน มาตรา
๑๖๒ แยกอย่างที่ได้กราบเรียนที่ประชุมแล้ว มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๔

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ มาตรา ๑๖๔ ขอเติมบรรทัดสุดท้าย
"หรือทั้งจำทั้งปรับ" ในข้อนี้คือข้าราชการสภาผู้แทนราษฎร ได้พบความผิดขึ้น ขอเติมคำว่า "หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ" คือมีผู้เจตนาตีเยาะแยะที่จะช่วยไต่รางวัลประมวลกฎหมายอาญานี้ ในทางข้าราชการ
สภาเขาเห็นมา คือเติมคำว่า "หรือทั้งจำทั้งปรับ" ในมาตรา ๑๖๔ บรรทัดสุดท้าย อ่านแล้ว
"ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ ขอเติมตามที่กล่าวมาแล้วนั้น
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๖๔ คงอ่านดังนี้ "ผู้ซึ่งขึ้นคำสั่งศาลให้
ศาลปฏิบัติตามให้ลดค่าหรือเบิกความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ" คือไปมาตรา ๑๖๕

นายรัชชูป อิมทะพันธ์ กรรมการ มาตรา ๑๖๕ เพื่อกันความหลงลืม ก็ขอได้
โปรดแก้ไขเหมือนตามมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ ด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าผ่านไปในที่นั่นเองเหมือนกัน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ มาตรา
๑๖๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๗๑ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ มาตรา
๑๗๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗๖

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : มาตรา ๑๗๖ นี้กรรมการคดีคำว่า "หรือศาล
จะไม่ลงโทษเกินก็ได้" ออก รู้สึกจะร้ายแรงเกินไป ในกรณีที่ถูกศาลกระทำผิดตามมาตรา ๑๗๐ -
๑๗๑ ซึ่งแต่เดิมนั้นถ้าหากว่าเมื่อรู้ตัวแล้วว่าความจริงคือศาลก่อนที่ตนจะถูกฟ้อง ศาลก็มักจะไม่
เอาผิด แต่นี้ไม่มีโอกาสจะได้แก้ตัวอะไรเลย

๕

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร . มาตรการ ๓๗ มาตรการ ๓๘ มาตรการ ๓๙ มาตรการ ๔๐ มาตรการ ๔๑ มาตรการ ๔๒ มาตรการ ๔๓ มาตรการ ๔๔ มาตรการ ๔๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระวัง) . มาตรการ ๔๔ นี้ผมสงสัยว่าไม่ได้แก้
กรรมการไม่มีคำแก้ มาตรการ ๔๔ ผมขอเดิมคำว่า "ของ" ความจริงก็ไม่มีคำแก้ไขที่ไป

ตัด "หรือ" เขาออกเสีย ต้องเดิมคำว่า "ของ" หน้าเจ้าพนักงานสอบสวน เพราะไม่มีคำเชื่อม

ผู้ตนายหยุด แสงอุทัย กรรมการ . กรรมการ เมื่อดูข้อ อ่านข้อความดังนี้
ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นถูกคุมขังตามอำนาจศาลของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดี
อาญาหรือของพนักงานสอบสวน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร . เป็นอันว่าเปลี่ยนตามที่กรรมการได้
แก้ไขให้ ค่ะไม

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร . มาตรการ ๔๕ มาตรการ ๔๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระวัง) . มาตรการ ๔๖ นี้ก็เช่นเดียวกัน ต้อง
ขอเดิมคำว่า "ของ" หน้าพนักงานสอบสวน เมื่ออ่านแล้วข้อความว่า "ของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ
สืบสวนคดีอาญาหรือของพนักงานสอบสวน"

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ . กรรมการ เมื่อดูข้อ อ่านแล้วข้อความดังนี้
นี้ "ผู้ใดให้พนักงานพักขออนุญาตหรือช่วยด้วยประการใดให้ผู้อื่นหลบหนีจากการคุมขังตามอำนาจของศาล
ของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือของพนักงานสอบสวนเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๘๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๗ ทวิ

กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ มาตรา ๑๘๙ หมวด ๒

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๙ มาตรา ๑๙๐ มาตรา

๑๙๑ มาตรา ๑๙๒ กรรมาธิการที่คัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๑๙๓ มาตรา ๑๙๔

มาตรา ๑๙๕ มาตรา ๒๐๐ มาตรา ๒๐๑ มีการแก้ไข

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ขอสังเกต ขอเตือนว่า หลังคำว่า พนักงานอัย-

การ จะต้องมี ผู้ตรวจคดี ตามที่ตกลงกันแล้ว ขอมอบให้ทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ไป เติมนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันตกลงตามที่กรรมาธิการได้ขอให้

เติมนั้น คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มาตรา ๒๐๒

มาตรา ๒๐๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๓ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยว

กับความสงบสุขของประชาชน มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๖ มาตรา

๒๐๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๘ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ ลักษณะ ๖

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน มาตรา ๒๑๒ มาตรา ๒๑๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๗ ไม่มี-

การแก้ไข มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา

๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๒๙

มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๓๒ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๒๓๔ ลักษณะ ๗ ความผิด

เกี่ยวกับการปลอมและการแปลง มีการแก้ไข หมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓๕ มาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๓๙ มาตรา ๒๔๐ มาตรา

๒๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๒ มาตรา ๒๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๔ มีการแก้ไข

หมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสคนม์และตัว ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖

มาตรา ๒๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐
 มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ หมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๕๙ มีการแก้ไข

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ~~ที่ ๗๗~~ โดยมาครบ ขอประทานโทษ

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดปลอมขึ้นนะ ขอแก้ไข ทำปลอมขึ้น ให้เหมือนกับมาตราอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วรรคนี้อ่านได้ความว่าอย่างไร อ่าน
 เสียเลย แก้ไปแล้วหรือ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : แก้ไปแล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คอไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๖๐ มาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒

มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับการค้า มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖

มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๖๙ มาตรา ๒๗๐ ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา ๒๗๑ มาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๗๓ มาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๗๖

มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘๑ มาตรา ๒๘๒ มีการแก้ไข

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือมาตรา ๒๘๒ อนุมาตรา ๑ ขอเติมคำ ๆ

หนึ่งคือมาตรา ๒๘๒ ผู้ใด (๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย

หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำผลิต มีไว้ นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร

ส่งออก หรือยังให้ส่งออก ~~ที่~~ ขอเติมคำว่า "ไป" เพราะคำว่านอกราชอาณาจักรนะ เราเคยมี

คำว่า ออกไปนอกราชอาณาจักร จะได้เหมือนกัน คำว่า "ส่งออก" หรือ "ยังให้ส่งออก" นี้ขอเติม

คำว่า "ไป" อ่านแล้ว ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อจะได้เหมือนกับมาตรา

อื่น ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงเป็นไปตามที่กรมการปกครองขอแก้ไข

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๕๒ เติมคำว่า "ไป" ระหว่างคำว่า "ออก" กับคำว่า "นอก" ดังข้อ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มีการแก้ไข

หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙

มีการแก้ไข หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑

มาตรา ๒๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕

มีการแก้ไข หมวด ๓ ความผิดฐานทำให้อายุสั้น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗

มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๓๐๐ มีการแก้ไข หมวด ๔ ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก

คนป่วยเจ็บ หรือคนชรา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒ มีการแก้ไข มาตรา

๓๐๓ ไม่มีการแก้ไข

ลักษณะ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรา ๓๑๔ มาตรา ๓๑๕ มาตรา ๓๑๖ มาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๑๙

มาตรา ๓๒๐ มาตรา ๓๒๑ มาตรา ๓๒๒ มาตรา ๓๒๓ มาตรา ๓๒๔ มาตรา ๓๒๕

มาตรา ๓๒๖ หมวด ๒ ความผิดฐานเปิดเผยความลับ มาตรา ๓๒๗ มาตรา ๓๒๘

มาตรา ๓๒๙ มาตรา ๓๓๐ มาตรา ๓๓๑ หมวด ๓ ความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๓๓๒ มาตรา ๓๓๓ มาตรา ๓๓๔ มาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๖ มาตรา ๓๓๗ ๗/๑

มาตรา ๓๓๘ มาตรา ๓๓๙ มาตรา ๓๔๐

ลักษณะ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์

มาตรา ๓๓๑ มาตรา ๓๓๒ มาตรา ๓๓๓ มาตรา ๓๓๔ ๗/๑๗/๑ หมวด ๒ ความผิด

ฐานกรรโชก รัวเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๖ มาตรา

๓๓๗ มาตรา ๓๓๘ หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา ๓๓๙ มาตรา ๓๔๐

มาตรา ๓๔๑ ทวิ มาตรา ๓๔๒ ตริ มาตรา ๓๔๓ มาตรา ๓๔๔ มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๓๔๖ มาตรา ๓๔๗

๓๔๘ หมวด ๔ ความผิดฐานโกงเจ้าหน้าที่ มาตรา ๓๔๙ มาตรา ๓๕๐ มาตรา ๓๕๑

หมวด ๕ ความผิดฐานขี้ขลาด มาตรา ๓๕๒

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์ลาภ (ระบอง) : มาตรา ๓๔๔ เป็นความจริงก็ไม่ได้แก้ ที่ผม

ขอจะแก้ คือบรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๓๔๔ ในวรรค ๒ หรือเป็นทรัพย์สินหายซึ่งผู้กระทำ

ผิดเก็บได้ นี้ขอแก้เป็นผู้กระทำความผิด เดิม "ความ" หลังผู้กระทำ

พระอัครพลีธรรมประคัลภ์ ๗/๑๗ ประธานกรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่ชี้ชัดของ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการไต่ถามตามนั้น เป็นอันแก้ อ่าน

ไต่ถามความอย่างไร

พระ อัครพลีธรรมประคัลภ์ ประธานกรรมาธิการ : ขอโทษ อ่านว่าอย่างไร วรรค ๒

ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิด เพราะผู้ส่งมอบให้โดย

พลั้งเผลอ ถ้าผิดไปด้วยประการใด หรือเป็นทรัพย์สินหาย ซึ่งผู้กระทำความผิดเก็บได้

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่ง ขอโทษ อานฮักที่ พลังเฉลน นั้นไม่เอา
เพราะผู้ยื่นส่งมอบให้โดยสำคัญเกิดไปด้วยประการใดหรือเป็นทรัพย์สินที่สูญซึ่งผู้กระทำความผิด
เก็บได้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่ง

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๓๕๐ มาตรา ๓๕๑ หมวด ๖
/ มาตรา ๓๕๒

ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๓ หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

มาตรา ๓๕๔ มาตรา ๓๕๕ มาตรา ๓๕๖ มาตรา ๓๕๗

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวยกขึ้นชี้แจงถึง คำเป็นกรประชุมต่อไป)

นายชัชวาล เบียมพองสี (ระยอง) : มาตรานี้มีคำว่า หนักแต่ อันตราย ก็คือว่า
ผู้ใดทำอันตราย คำว่า ทำอันตรายนี้ ในมาตรา ๓๕๔ เราก็กวักไปแล้วว่า ทำให้เสียหายทำลาย
เพราะฉะนั้นจะเป็นปัญหาสำหรับศาลต่อไป เพราะฉะนั้นขอให้เป็นคำเดียว เขียนเหมือนกัน
เสีย ผู้ใดทำให้เสียหายทำลาย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : มาตรา ๓๕๖ วรรคสาม การไม่ตัดข้อ

ประธานสภานิติบัญญัติ : ขออีกครึ่ง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : เมื่ออ่านแล้วข้อความว่าผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลายทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์เพื่อว่าจะได้เหมือนกันกับมาตรา ๓๕๔ คงที่ตาม สภานิติบัญญัติ เที่ยงติเสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติ : สำหรับมาตรา ๓๕๖ คณะกรรมการขอแก้ไขถ้อยคำ คงที่เรียนให้ประชุมที่ทราบแล้ว เป็นอันว่าอนุมัติให้แก้ไขตามที่กรรมการขอแก้ไข

เลขาธิการสภานิติบัญญัติ : มาตรา ๓๕๗ หมวด ๘ ความผิดฐานบุกรุก

- มาตรา ๓๕๘ มาตรา ๓๕๙ มาตรา ๓๖๐ มาตรา ๓๖๑ มาตรา ๓๖๒ ๗๗๗ภาค ๓
- สัญญา มาตรา ๓๖๓ มาตรา ๓๖๔ มาตรา ๓๖๕ มาตรา ๓๖๖ มาตรา ๓๖๗ มาตรา
- ๓๖๘ มาตรา ๓๖๙ มาตรา ๓๗๐ มาตรา ๓๗๑ มาตรา ๓๗๒ มาตรา ๓๗๓ มาตรา ๓๗๔
- มาตรา ๓๗๕ มาตรา ๓๗๖ มาตรา ๓๗๗ มาตรา ๓๗๘ มาตรา ๓๗๙ มาตรา ๓๘๐
- มาตรา ๓๘๑ มาตรา ๓๘๒ มาตรา ๓๘๓ มาตรา ๓๘๔ มาตรา ๓๘๕ มาตรา ๓๘๖
- มาตรา ๓๘๗ มาตรา ๓๘๘ มาตรา ๓๘๙ มาตรา ๓๙๐ มาตรา ๓๙๑ มาตรา ๓๙๒
- มาตรา ๓๙๓ มาตรา ๓๙๔ มาตรา ๓๙๕

ประธานสภานิติบัญญัติ : ๗๗๗เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้...ว่าอย่างไร

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กระผมอยากที่จะเรียนไว้ยืนยันว่าโทษปรับ

สัญญาโทษนั้นไม่ได้อ่าน กราบเรียนไปแล้วเดี๋ยวจะลืม ก็ที่มีปรับเท่าไรเราไม่ได้สัมพัทธ์กัน

โทษจำคุกเหมือนอย่างที่ได้เรียนแล้ว และ ๒ ใครขอประทานว่า ถ้าเลขาธิการสภานิติบัญญัติ

ได้ปรากฏว่าถ้อยคำที่ร่างมานี้ไม่ตรงกับพจนานุกรมก็ขอได้โปรดแก้ไขตรงกับพจนานุกรม

ตามคำสั่งของรัฐบาลด้วย นอกจากคำใดที่เราได้ลงมติไปแล้ว คือคำว่า"อุปการะ" ที่มีสระ ๗

"๒" นี้ก็เป็นไปตามมติที่ประชุม และนอกจากนั้นข้อเท็จจริงที่มีในร่างประมวลกฎหมาย
นั้นและที่ยังไม่ตรงกับพจนานุกรมอยู่ก็ขอประทานสงวนข้อบัญญัติให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เขียน
เสียให้ตรงกับพจนานุกรมก่อนจะนำความกราบบังคมทูล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมการได้ขอสงวน ถ้อยคำหากว่าถ้อย
คำในร่างพระราชบัญญัติร่างประมวลกฎหมายอาญานี้หากว่ามีข้อความใดคือตัวหนังสือ
ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรมใดข้อบัญญัติที่ประชุมนี้ไว้ว่า ขอให้ทางสำนักงานเลขาธิการนั้น ได้แก้ไข
ให้ตรงพจนานุกรม เว้นแต่จะเป็นข้อความอันตกลงพิเศษ คือขอลงมติไว้ ถ้อยคำที่ประชุม
นี้ไม่เห็นเป็นอย่างไร ถ้อยคำที่ประชุมนี้ขอลงมติ ถ้อยคำที่ประชุมนี้ขอลงมติ ถ้อยคำที่ประชุม
ของกระทรวงศึกษาธิการละก็ ก็แก้ไขให้ตรงคำในพจนานุกรมนั้น ๆ ว่าด้วยการเขียน
เพราะฉะนั้นเป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ว่าสมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญากับร่างประมวล
กฎหมายอาญานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้ประกาศใช้ได้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ~~โดยพร้อมเพรียงกัน~~ *พร. สิงหนาท*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้

~~ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติและร่างประมวลกฎหมายอาญา โดยพร้อมเพรียงกัน~~

~~พร้อมเพรียงกัน~~

ที่ประชุมปรบมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมคระเบียบวาระแล้ว ขอเรียนว่าพรุ่งนี้คงมีภา
วการประชุมเป็นพิเศษในวันอังคาร เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา เพราะฉะนั้นขอเรียนเชิญสมาชิกได้
ไปรคมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกันด้วย สำหรับวันนี้หมคระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

